

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

KETVIRTADIENIS-THURSDAY – SAUSIO–JANUARY 7, 2021 • Vol. CXII NR. 1

Kaina 2.00 dol.

PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 01-06-2021

JAV katalikų TV – filmas apie Mariją Kaupaitę

Apie garbingąją Dievo tarnaitę Mariją Kazimierą Kaupaitę pasakojama naujame amerikiečių seriale „Jie galėtų tapti šventaisiais“, kuris rodomas per JAV katalikų televizijos kanalą EWTN. Pusvalandžio trukmės serijoje, pasakojančioje apie kazimieriečių steigėją motiną Mariją Kaupaitę, bandoma atskleisti šios Dievo tarnaitės „šventumo paslaptį“.

Epizodas apie lietuvę vienuolę jau buvo parodytas sausio 6 dieną. Tie, kurie nespėjo jo pamatyti, gali pakartojimą žiūrėti EWTN kanalu šiandien, sausio 7 d., 1:30 val. p. p. ir 10 val. v.

– 11 psl.

DRAUGAS

laikraštis lietuviams
leidžiamas nuo 1909 metų

Sveiki. Kaip sekasi?

Pažįstate? Dar prieš 12 metų Arvydas Daunoravičius darbuosi Čikagoje kaip Lietuvos Respublikos generalinis konsulas. Ką diplomatas veikia dabar?

– 8 psl.

Balzeko muziejaus Metų žmogus – rašytojas istorikas **Timothy Snyder**

Balzeko lietuvių kultūros muziejus neatsisakė savo ilgametės tradicijos rinkti Metų žmogų. Šiais metais juo tapo istorikas, rašytojas Timothy Snyder. Tiesa, laikmetis diktuoja savo taisykles, tad vietoje įprastos apdovanojamojo garbei skirtos puotos buvo pasirinktas kitas pagerbimo būdas.

Apie muziejaus Award of Excellence laureatą T. Snyder skaitykite

– 5 psl.

Susitarimai primena rožes ir jaunas mergaites – gyvuoja tol, kol nuvysta – *Charles de Gaulle*

Kartą paklausiau vieno kunigo: „Jūs, dvasininkai, kiekviename pamokslė mums kalbate apie meilę, ypatingai pabrėždami didžiojo įsakymo antrąją dalį – mylėti artimą kaip save patį. Bet ar galima mylėti, kai tau liepiama tai daryti?”

Mėginau išplėtoti savo galbūt kiek provokatyvų klausimą, tikėdamasi sau palankaus atsakymo, kuris kreiptų į išimtinai dvasinius, tokius, na žinote, neapčiuopiamus dalykus kaip žodžiais, gal maldomis išreiškiama meilė, pavyzdžiui, užsakant Mišias ir t. t., ir panašiai. Taupydama savo ir kunigo laiką iškart paaiškinau, kad suprantu, jog mylėti savo tėvus, vaikus ir anūkus nėra labai didelis menas ar iššūkis. Kraujo ryšys tarsi automatiškai užprogramuoja neišvengiamai mylėti. Kita vertus ne visi ir tokie minčiai pritarė, kai COVID-19 pandemijos daugelis buvome tiesiog įkalinti artimiausių žmonių rate ir ragavome tokios meilės vaisių kasdien. Jie tikrai nebuvo ir nėra labai jau saldūs. Šiaip ar taip, saldumynų juk nesinorėtų ir pusryčiams, ir pietums, ir vakarienei.

Taigi, kaip suprasti tą įsakmų reikalavimą mylėti? Juk meilė tai toks jausmas, kuris arba yra, arba nėra... Galbūt kažkada Jėzus, sakydamas tokią išsartmę, turėjo mintyje ne žodį mylėti, bet, pavyzdžiui, rūpintis? Tai būtų kur kas suprantamiau. Vis dėlto kunigas nepasidavė mano išvedžiojimams ir patikino, kad Šventojo Rašto vertėjai visomis pasaulio kalbomis įvardijo šią išsartmę vienodai, t.y. žodžiu *mylėti*. Ir dar ramiai pastebėjo, jog reikia mokytis mylėti, lygiai taip pat, kaip mokėmės vaikščioti, kalbėti, skaičiuoti, dirbti. Žinoma, kaip ištikimas vienuolių jėzuitų mokinys jis jautė pareigą detaliau paaiškinti, apie kokią meilę pradėta garsiai kalbėti prieš daugiau nei 2000 metų, ir ką tokios meilės skelbėjas ir skleidėjas norėjęs savo žodžiais pasakyti. Meilė yra tai, kas išreiškiama darbais, dėmesiu asmeniui, kurį sakaisi mylįs (suprask, kad tai gali užtrukti kiek ilgiau, nei tik pasakius *aš tave myliu...*). Mylėti – reiškia nuolatos atsakyti truputį savęs dėl kito ir, beje, net nesitikėti kompensacijos už neišvengiamai patirtus laiko, piniginius ar emocinius nuostolius. (Tylomis sau pamaniau, kad taip mylėti gali tik dvasininkai. Galbūt dar motinos savo vaikus). Meilė, sakė tas kunigas, tarsi atpėjęs mano neišsartmtą mintį, yra abipusiai mainai, nors taip ir neatrodo iš pirmo žvilgsnio. Ir taip mylėti galima išmokyti, žinoma, jeigu pats nori patirti kito meilę. Kito, kitų, bet visai nebūtinai tų, kuriuos pats mylėjai ir tebe myli.

Kodėl pirmosiomis naujų metų dienomis svarstau apie meilę? Noriu suprasti, kas atsitiko, kad pastaruoju laiku atsirado begalinis poreikis būtent tokios, evangelinės meilės. Norisi ne tik ją patirti, bet ir pačiai ją dovanoti. Na, gal ir ne tokiu mastu kaip Jėzus ar šis kunigas jėzuitas, perkopęs aštuntą dešimtį, tačiau vis dar nenusivylęs ir neatsizadėjęs ištikinimo, kad tokia meilė gali egzistuoti ir egzistuoja kasdieniame viso pasaulio žmonių gyvenime. Turiu tik vieną atsakymą į savo pačios klausimą, ir manau, kad jam pritarė ir jūs. Pandemijos akivaizdoje mes visi tapome mažais vaikais, bejėgiais prieš ištikusią grėsmę, kurios nepajėgiame nugalėti nei savo protu, nei sukauptais finansais, net ir savo religine, tikėjimo patirtimi, nors pasitelkėme kadaise išmoktas maldas ir tiesas apie amžinojo gyvenimo džiaugsmą. Negelbsti knygos, internetiniai laimingų naujų metų palinkėjimai, patiktukai, susirūpinę ar meilę išreiškiantys „Facebook“ veidukai. Reikia apčiuopiamos meilės, tos, apie kurią rašo evangelijos ir kuria nesiliauja tikėjęs tėvas jėzuitas.

Mokyti mylėti?

JŪRATĖ KUODYTĖ

Tik kas žengs pirmą žingsnį? Tie kiti, kurie jos trokšta taip pat stipriai kaip ir aš? Ar aš? Man pasisekė. Netikėtai laiškėlis iš Amerikos į motinas man tinkančios moters, kurią mačiau gal porą kartų gyvenime prieš šimtą (teisybės dėlei – prieš 30 metų), kuri tąkart ir vėliau laiškais daugiau bendravo su mano tėvais, o ne su manimi. Kalėdiniai ir naujamėčiai linkėjimai, tačiau kartu ir pasakojimas apie tai, kuo gyvena kadaise sutikti žmonės, kurie rodėsi tolimi ir „nereikalingi“, idant būtų poreikis tęsti bendravimą. Ir dar. Keletas šiltų žodžių apie tai, kad džiaugiasi kažkada susitikę, kad prisimena, kad

seka mūsų gyvenimus ir veiklas. Bet juk aš, mes, negalime jiems būti niekuo „naudingi“...

Ir būtent todėl laišką suvirpina širdį. Parodytas dėmesys. Tik tiek. Ar turėčiau atsakyti tuo pačiu? Tas virpeltėjimas pažadino iš nerimo, neviltingas ir beprasmybės jausmų, apnikusių šiandien ne tik mane, bet ir daugelį uždarytų „burbuluose“ žmonių. Mažytė meilės pamoka nenuėjo perniek. Nusprendžiau mokytis. Pirmiausia trumpas atsakymas pirmajai meilės apaštalei. Visai nesunku: ačiū, pora žodelių apie tai, kaip gyvename, kad sveiki ir prisimename. Viskas. Tada skambutis kitam „nereikalingam“. Taip, iš pareigos, bet širdis ir vėl suspurdėjo, išgirdus kitos širdies virpėjimą balse. Ir žinote ką, man patiko. Pasirodo, apie orą ir apie vaikus, ir apie sveikatą kalbėtis visai ne nuobodu. Kai girdi kito balsą, supranti, kad pasaulyje nesi vienas. Kad kiti irgi kvėpuoja tokiu pačiu ritmu. Kad rūpi ir gal net esi, jautiesi mylimas.

LAIŠKAI

NIEKAS NESTOVI VIETOJE, IŠSKYRUS... „DRAUGO“ PRENUMERATĄ!

„Niekas nestovi vietoje“ – taip prasideda „Draugo“ leidėjų žodis, išspausdintas paskutinę 2020 metų dieną. Ten teigiama, kad „Draugas“ reaguoja į savo laikmečio virpesius ar smūgius ir atitinkamai keičiasi. Konkrečiai – skaitytojams pranešama, kad nuo metų pradžios kas savaitę turėsime dvi laikraščio laidas, ketvirtadienio ir šeštadienio, nors bendras puslapių skaičius sumažės tik aštuoniais puslapiais. Kaina liks tokia pati – 150 dol. metams.

Įdomus sutapimas: prieš savaitę sumokėjau 414 dol. už „Lansing State Journal“ dienraščio pusmetinę prenumeratą. Metams susidaro daugiau nei 800 dol. Tai yra penkis kartus daugiau nei už mielą „Draugą“. Jau ne vienerius metus skatinu „Draugo“ leidėjus prenumeratos kainą pakelti tiek, kiek reikalauja susidarancios išlaidos. Gaunamos aukos ir parama iš kitų šaltinių galėtų būti nukreipta laikraščio gerinimui ir personalo algų didinimui. Niekas nestovi vietoje!

Romualdas Kriaučiūnas
Lansing, Michigan

RINKIMAI PASIBAIGĖ, DISKUSIJOS TĘSIASI

Gruodžio 28 dieną gavau 10 „Draugų“! Seniausias yra spalio 29 dienos, o naujausias – gruodžio 10-tos!

Su dideliu dėmesiu skaičiau Arvydo Barzduko laišką – atsakymą į Janinos Čikotienės komentarus abortų klausimu dar nepasirodžiusiam pas mus spalio 24 d. numeryje.

Pirmoje vietoje, mano supratimu, abortas yra medicinos klausimas, kurį aptaria besilaukianti moteris, jos vyras, gydytojas ir gal koks nors dvasinis patarėjas, kunigas ar panašiai. Sutinku su vyskupų raginimu atsakingai balsuoti, bet turiu ir kitų minčių apie religijas, balsavimą ir Amerikos konstituciją.

Amerikos konstitucija suteikia žmogui religijos pasirinkimo teisę. Dievas žmogui duoda gyvy-

bę ir laisvą valią apsispręsti, nutarti, kaip elgtis įvairiose situacijose, kurios atsitinka gyvenime.

Kadangi Amerikoje yra tikėjimo pasirinkimo laisvė, tai žmonės dabar renkasi pagal savo ištikinimus. Viena religija sako, kad iki gimimo nėra žmogaus, tik ląstelių mišinys, tad abortas būtų tik biologinės masės išmetimas. Kiti tiki, kad žmogus yra nuo to momento, kai ląstelės pradeda dalintis, ir jų sunaikinimas yra lygus žmogžudystei.

Mano supratimu, kandidatuojuantis į JAV prezidentus asmuo turi atsiminti, kad jis atstovaus ne tik savo religijos žmonėms, bet didelei masei žmonių, kurie nuoširdžiai tiki jų religijos mokslu. Ar jis turi teisę, tapęs prezidentu, reikalauti, kad visas kraštas, su šimtais įvairių religinių ištikinimų laikytųsi jo religijos? Man atrodo, kad tas nelabai atitiktų Konstituciją ir žmonių laisvę išpažinti savo tikėjimą. Jei būtų išrinktas mormonas ar žydas, tai ar krašto piliečiai norėtų atsakyti savo pagrindinių ištikinimų? Manau, kad gal ne.

Mes kiekvienas kada nors turėsime atsakyti prieš Dievą už savo padarytus sprendimus – ne už kaimyno ar dar ko nors kito. Suprantu, kad balsuotojas privalo kiek įmanoma daugiau sužinoti apie kandidato ištikinimus įvairiais klausimais, ne tik apie abortus. Kaip aš turėsiu atsakyti tik už savo elgesį ir sprendimus, taip ir prezidentas turi atsakyti už save ir nieką kitą. O tai, ką jis sako apie abortus, yra pritaikoma visiems piliečiams – ne tik katalikams, žydams ar musulmonams... Kiekvienas pilietis turi teisę ir pareigą balsuoti už patį geriausią kandidatą sau, savo ištikinimams, bet prezidentas negali primesti jiems savo asmenišką tikėjimą.

Aišku, kalbant apie teisėjus, mes suprantam, kad jie yra žmonės ir turi savo ištikinimus, bet už viską svarbiau tai, kad jie vadovaujasi mokslu ir Amerikos teisių supratimu. Kaip gerb. Barzdukas sako, „tikrai reikia daugiau žinoti ir pagalvoti, ar kandidatas turi valstybės tvarkymo sugebėjimų“.

Amerika labai didelė ir duoda žmonėms labai daug progų save išreikšti, o jos vadovas turi tarnauti ne vienai grupei, bet visiems piliečiams. Ir tai nėra paprastas ar mažas iššūkis.

Liuda Avižonienė
Park City, Utah

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Thursday and Saturday
except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by

the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.

Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.

Subscription Rates: \$150.00.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase – \$340.00 • kartą per savaitę \$240.00

! Kanadą – metams \$390.00 (USD) • 1/2 metų \$210.00 (USD) • 3 mėn. \$110.00 (USD)

! Lietuvą paprastu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

Internetinė prenumerata – metams \$99.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

! Kanadą – metams \$150.00 (USD) • 1/2 metų \$120.00 (USD) • 3 mėn. \$75.00 (USD)

! Lietuvą – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, prenumeratos kvitų nesiuočiame. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien nuo 9:00 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

Redakcija dirba kasdien nuo 8:00 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.

Administracija –
skelbimai@draugas.org, administracija@draugas.org

Reklama – Audronė Kižytė,
audreykizys@gmail.com, 630-805-1404

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas
vyr.redaktore@gmail.com

Redaktorė –

Virginija Petrauskienė

Techninis redaktorius –

Jonas Kuprys

Korektorė –

Dalia Sokienė

El. svetainė –

Neringa Smilgytė

Už skelbimų turinį redakcija neatsako.
Autorių nuomonė nebūtinai sutampa
su leidėjų ir redakcijos nuomone.

Kaip suprantu, baltarusiams, per ilgai užsibuvusiems sovietijoje, Kalėdos nieko nebereiškia. Beje, jie dargi krikščioniškai yra susiskaldę – dalis (mažesnė) yra katalikai, likusieji – stačiatikiai – pravoslavai. Iš jų tikėjimas per šimtą metų – o tai kelios kartos nuo revoliucijos Rusijoje 1917 m. – jau yra beveik išvalytas. Taigi kad Sergejus Tichanovskis (baltarusiškai Siarhei Cichanouski) savo tėvynainius iš kalėjimo pasveikino su Naujaisiais metais, o ne su Kalėdomis (stačiatikiai Kalėdas švenčia sausio 7 d.), neturi didelės reikšmės, ir apie tai užsiminiau tik tarp kitko. O norėjau pasakyti, kad sveikindamas savo tėvynainius politinis kalinys tam tikra prasme apibendrino praėjusius metus baltarusių žemėje: **didžiuojuosi jumis, pabudusiais laisvei, didžiuojuosi savo žmona...**

Priminsiu, kodėl Tichanovskis (laikau si rusiškos rašybos, nes pastebiu, kad pasaulyje šios poros pavardė vartojama būtent taip) sėdi kalėjime. Jis – tinklaraštininkas ir pastaraisiais metais vedė laidas internete savo kanalu „Šalis gyvenimui“, aštriai kritikuodamas 26-erius metus Baltarusiją valdantį diktatorių Aliaksandrą Lukašenką. Prasidėjęs prezidento rinkimų kampanijai ir atėjęs kandidatų registravimo laikui jis pasiskelbė irgi kandidatuosias ir emė ruošti dokumentus. Bet priduoti jų nespėjo – buvo suimtas, fiktyviai apkaltinus jį priešvalstybine veikla. Jo rinkimų šūkis buvo: „Stabdymė tarakoną!“ (užuomina į ūsuotą diktatorių A. Lukašenką). Nelaisvėje be teismo jis jau laikomas pusę metų. Iki tol absoliučiai apolitiška buvusi jo žmona Svetlana stoji vietoj vyro ir dokumentus kandidatuoti į prezidentus pateikė savo vardu. Namų šeiminkė, iki tol auginusi vaikus, režimui pasirodė nepavojinga, ir tarsi juokais buvo įregistruota. Ir čia prasidėjo įdomiausia.

Tichanovskajai pagal įstatymą pirmiausia reikėjo surinkti tam tikrą skaičių balsuotojų parašų, ir kur tik ji nuvažiuodavo, žmonės stodavo į kilometrines eiles, kad pasirašytų už ją. Juos sujaudino tarsi iš legendos atėjęs siužetas – žmona stoji į kovą vietoj žuvusio (ši kartą tik įkalinto) mylimojo. Svetlana taip ir sakė – aš tai darau iš meilės savo vyrui, nes noriu tęsti jo kovą dėl tiesos ir dėl savo tautos ateities. Kaip parodė neoficialūs tyrimai, ji laimėjo rinkimų daugiau kaip 70 proc., bet diktatoriaus rinkimų komisija, kaip būdavo ir anksčiau, „įtikinamą“ pergalę priskyrė diktatoriui. Ir jau kitą dieną po rinkimų Svetlana buvo deportuota į Lietuvą, kur ji po grasinimo susidoroti buvo paslėpusi savo vaikus.

Patinė situacija

Visą pusmetį baltarusiai nenurimo, pradžioje šimtu tūkstančiu, vėliau mažesniais masėmis vis ėjo į gatves su istorine savo vėliava protestuoti prieš pavogtus rinkimus ir reikalauti diktatoriaus pasitraukimo. Ėjo tie, kurie buvo įsitikinę, kad jų prezidentė yra Svetlana Tichanovskaja. O ji laisvės žygiui toliau vadovavo iš Lietuvos. Pirmiausia sukūrė Koordinacinį komitetą, po kurio pavadinimu susikūrė atskiros grupės ruošti demokratiniams rinkimams, rengti naujosios Baltarusijos konstituciją, nualintos valstybės atstatymo planą ir t. t. Ir ji bei visa baltarusių opozicija sulaukė didžiosios dalies laisvojo pasaulio pritarimo ir paramos: Tichanovskaja susitiko su daugelio demokratiškos valstybių vadovais, buvo pakviesta į Europos Parlamentą, kur turėjo galimybę kreiptis į tuomet, iki D. Britanijos išstojimo, 27 Europos valstybių atstovus. Dar daugiau – Europos Parlamentas Baltarusijos opozicijai skyrė Sacharovo premiją, o Lietuvos Seimas – Laisvės premiją. Pasigirsta užuominų, kad baltarusiams reiktų skirti ir Nobelio taikos premiją. Naujausia žinia – Svetlana Tichanovskaja, kurią Vakarai pripažįsta tikrąja baltarusių tautos atstove (o kai kas – ir prezidentė), yra pakviesta ir į naujojo Amerikos prezidento Joe Biden inauguraciją.

Taigi ne tik Svetlanos vyrui, bet visai laisvajai (jau laisvai dvasioje) baltarusių tautai yra kuo didžiuotis. Jie ypatingi, – taip juos vadina rusai, kurie kol kas nedrįsta būti tokie pat ryžtingi. Jie taikiai siekia išsilaisvinimo iš diktatūros, bet... jau pusmetis, ir rezultatų kol kas nematyti. Vienas baltarusių politologas situaciją po pusmečio mitingų ir valdžios represijų prieš mitinguotojus (kurių metu žuvo septyni žmonės ir šimtai sužeisti) pavadino patine – kai

Baltarusijos dienoraštis. Didžiuojuosi

AUDRONĖ V. ŠKIUDAITĖ

nei viena pusė neturi persvaros. Ir nė viena pusė nežino kaip laimėti. Nors patys protestuotojai – gatvė – turėjo vilties, kad iki Naujųjų metų Lukašenka pasiduos, nes per tą laiką ekonomiškai žlugs valstybė, bet valstybė nežlugo (dar nežlugo), nes diktatorių vis dar remia jėgos struktūros – KGB, policija, jo paties aplinka ir Kremlius, kuris jau antrą kartą skyrė milijardinę paskolą. O protestuotojai masines demonstracijas buvo priversti stabdyti, nes atšalo oras, siaučia COVID-19 virusas ir tebesitęsia valdžios represijos. Tūkstančiai buvo suimti, jiems užvestos kriminalinės bylos, kiekviename žingsnyje skiriamos milžiniškos baudos, kurios turi papildyti ištuštėjusį diktatoriaus biudžetą. Sakoma, kad policininkai ir saugumiečiai jau nebegauna savo didelių atlyginimų, bet jie kol kas vis dar išvažiuoja į gatves ir gaudo kas papuola po ranka – net ir į parduotuvę ar šunį pavadžioti išėjusį žmogų, svarbiausia – kuo daugiau uždaryti į daboklę. Matyt, jiems mokama nuo suimtųjų skaičiaus, todėl jų uolumas vis dar didelis. Bet protestai nesiliauja, tik jų mastai yra daug kuklesni, o „kiberpartizanais“ pasivadinę radikalesnieji protestuotojai paskelbė ultimatumą, kad išviešins 900 jėgos struktūrų pareigūnų, ką jau ir pradėjo daryti (beje, informaciją jiems teikia žmonės iš tų pačių jėgos struktūrų, kurie protestuotojams pritaria tyliai). O nepaklusę valdžiai žmonės renkasi savo apylinkėse, savo kiemuose, nes savaitgaliais Minske, kur vykdavo didžiosios demonstracijos, išjungiamas metro susisiekimas ir internetas. Šaltu oru sukarti pėsčiomis 10–15 kilometrų iki pagrindinių aikščių yra, žinoma, sudėtinga. Be to, pasiekęs pagrindinę demonstracijos vietą gali būti aplietas vandeniu ir šaltyje virsti ledokšniu, nes mitinguotojai vaikomi ne tik ašarėmis dujomis, garsinėmis granatomis, bet ir vandens patrankomis. Demonstracijų metu gatvėmis važinėja vandens laistymo mašinos.

Kaip skelbia opozicinės ryšio priemonės internete, mitinguotojai apsisprendė didžiosioms demonstracijoms daryti pertrauką iki kovo mėn., kada atšils oras. Nors visi drąsinasi, kad iki to laiko protestuotojų entuziazmas nenuslops, bet kas įvyks per tuos porą mėnesių, nėra aišku nei jiems, nei valdžiai. Taigi pergalė atsideda...

Diktatorius ir jo aplinka yra taip pat neaiškioje padėtyje – visas laisvasis pasaulis yra prieš juos, viena po kitos skelbiamos sankcijos, sustabdytos dotacijos netgi kovai su pandemija, nes niekas nėra tikras, kad tos lėšos nebus panaudotos prieš protestuotojus. Diktatorius toliau bukaprotiškai ignoruoja COVID-19 virusą ir atvykęs vizito į ligonines demonstratyviai nedėvi veido kaukės ir neleidžia kaukių dėvėti jį lydintiems pareigūnams bei jį sutinkantiems medikams. Kaukės nepageidaujamos ir jo rengiamose konferencijose, o jose turi dalyvauti ir sergantys pavaldiniai. Beprotinami – ne kitaip. Bet

jis egzistuoja. Ką rodo ir atominės elektrinės statyba. Diktatoriaus paliepimu Astravo atominė elektrinė Vilniaus pašonėje buvo paleista nespėjus jos techniškai užbaigti. Mat jos paleidimas turėjo vainikuoti diktatoriaus „laimėjimą“ prezidento rinkimuose. Po paleidimo elektrinė jau du kartus buvo sustabdyta, vis kažkas ten degė. Šiuo metu elektra jau pradėdama gaminėti.

Kas toliau?

Į gatves išeidavo šimtai tūkstančių, bet, sako pačių protestuotojų atstovai, tai būdavo vis kiti žmonės, o nuolatiniai mitinguotojai, kurie nuosekliai dalyvaudavo visose protesto akcijose, manoma, buvo 20–30 tūkst. To 9 milijonų tautai mažoka. O svarbiausia – kad protestuotojai daugiausiai yra inteligentai. Darbininkai juos, galima sakyti, išdavė. Pagrindinį smūgį galėjo suduoti būtent darbininkija, vykdydama streikus dideliuose fabrikuose, kurie yra diktatoriaus pasididžiavimas. Darbininkai neišdrįso, nors ir tarp jų yra daug protestams pritariančių. Streikai vyko labai nedideliais masteliais ir trumpą laiką, tad didelės žalos diktatoriui nepadare. O tikėtasi, kad diktatorių parklūpdytys būtent sustojusi pramonė. Aktyvistai buvo arba suimti, arba pasitraukė į užsienį.

Kas toliau? Lieka viltis. Tie, kurie jaučiasi atsakingi už pakeltą tautą, vis dar ramina ir ramina: negali laisvi pasijutę žmonės vėl grįžti į vergiją, baltarusiai nebebus tokie, kokie buvo prieš pusmetį, jie nepamirš kankinimų, žeminimo, persekiojimo. Prieš Naujuosius metus S. Tichanovskis „Deutsche Welle“ sakė: „Baltarusijoje vyksta žmogiškumo, pilietinės visuomenės ir teisingumo revoliucija. Revoliucija – tai procesas, ir jis savaime neišnyks... Baltarusijoje izoliuoti visi lyderiai, opozicijai ‘nukirsta galva’, tačiau kiekviename kieme atsiras naujų lyderių. Tai, kaip plėtosis situacija, priklauso tik nuo mūsų žmonių.”

Lietuvos poetai, palaikydami baltarusių protesto judėjimą, Vilniuje buvo surengę baltarusių poezijos skaitymus. Buvo operatyviai į lietuvių kalbą išverstas pluoštas naujausių kaimynų poetų eilėraščių. Krystsynos Bandurinos eilėraštis „Instrukcija, kaip sumalti žmogų“ skambėjo taip (Mariaus Buroko vertimas „Literatūros ir meno“ žurnale):

Jokios pagalbos. Jokio gailėsčio.

Jie juk mūsų nepagailės.

Meskit jiems kaip šunims vieną gabalą duonos, kad susirietų tarpusavy.

Ir gerti neduokit.

Ir tris paras be kibiro tuštintis – pažiūrėsim tada į tas apsišikusias karves.

O jei jau išleidžiat – kvitą į dantis:

tegul moka

už savo laisvę,

jei tokia jiems

reikalinga.

Tai tik poetiniai žiedeliai to, ką teko patirti protestuojantiems mūsų kaimynams baltarusiams su laikymo kameroje. Ir jie pasižadėjo: „Mes neužmiršim! Mes neatleisim!”

Šiame numeryje –

nauja pažintis ir susitikimas su senu pažįstamu, seni skyreliai naujais veidais ir šis tas netikėto...

Nauji metai – nauji lapai, teigia lietuvių liaudies išmintis. Pristatome jums pirmąjį šių metų „Draugo“ numerį – savą, bet šiek tiek kitokį. Pirmiausia, jame rasite naują skyrelį „Sveiki. Kaip sekasi?“ Tai susitikimų su senais pažįstamais vieta. Tais, kurie kažkada gyveno ir dirbo šalia mūsų, New Yorke, Washingtono ar Čikagoje, ir apie kuriuos kartais pagalvojame: įdomu, kur jie dabar, ką veikia, kaip jiems sekasi? Skyrelį veda Renata Gaidienė, pati dar visai neseniai buvusi aktyvi Los Angeles lietuviškos bendruomenės narė.

Kitą naujieną (pati to neįtardama!) mums pasiūlė ilgametė „Draugo“ skaitytoja Indrė Tijūnėlienė. Koks jis, apie ką ir kaip jūs galite prisidėti, sužinosite žvilgtelėję į paskutinį laikraščio puslapį.

Kaip paskutiniame praėjusių metų numeryje pranešė leidėjai, šiomet „Draugas“ skaitytojus lankys du kartus per savaitę: ketvirtadieniais (16 psl.) ir šeštadieniais (24 psl.).

Įdomaus skaitymo!

Ramunė Lapas

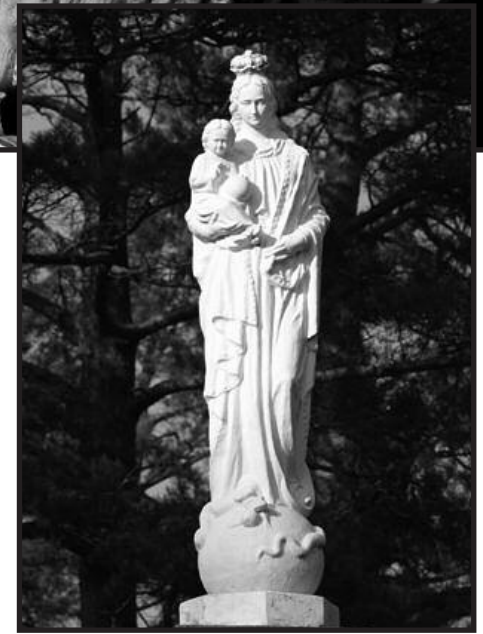
TELKINIAI

A helping hand to the needy
Pagalbos ranka vargstančiam

Globos namuose švenčiamos šv. Kalėdos.

Menininkės L. Belvertaitės sukurta (1945–1948) Švč. Mergelės Marijos su kūdikėliu Jėzumi skulptūra šalia Pivašiūnų bažnyčios varpinės

Lietuvių Dukterų draugija: esame vieni dėl kitų

DEIMANTĖ KOMSKIENĖ

Lietuvos Dukterų draugija (LDD) jau daugelį metų tiesia pagalbos ranką, padeda ir rūpinasi tautiečiais, kuriuos palietė vargas, skurdas, sunki liga. LDD Čikagos skyrius globoja keletą Lietuvos senelių priežiūros ir globos namų, bet daugiausia dėmesio ir lėšų skiria valstybės paramos negaunantiems senelių globos namams.

Vieni iš tokių yra Pivašiūnų parapijos globos namai. Šiandien, praėjus 26 metams po parapijos globos namų įkūrimo, juose gyvena 20 žmonių, kuriais rūpinasi klebonas Vincas Baublys, o jam talkininkauja geraširdės parapijos moterys.

Klebonas deda daug pastangų, kad gautų lėšų šių globos namų išlaikymui, nes valstybė neskiria paramos. Ir tik geraširdžių ir gailėstingų žmonių dėka vieniši seneliai turi stogą virš galvos ir duonos karnį ant stalo. Todėl LDD nusprendė eiti Švč. M. Marijos Nuliūdusiųjų Paguodos seserų vienuolių pėdomis ir rūpintis Pivašiūnų parapijos globos namų gyventojais.

LDD vargstantiems tautiečiams padeda ne tik finansiškai, bet ir palaiko su jais glaudžius drau-

mačiusi. Nameliai švarūs, sutvarkyti, žmonės prižiūrėti pagal esamas galimybes, bet sąlygos kuriomis jie gyvena, mums nesuvokiamos” – su ašaromis akyse dalinosi savo patirtimi Stefanija. Ji pasakojo, kad tuose namuose labai trūksta būtiniausių buities apyvokos, slaugos ir higienos priemonių, medicininių lovų. Dauguma senelių yra garbaus amžiaus ir sunkiai sergantys. Dalis iš jų gyvena antrame aukšte ir yra visiškai atskirti nuo aplinkos nes name nėra specialus keltuvas neįgaliesiems žmonėms. Yra tik laiptai, kuriais seneliai lipti negali nes dauguma iš jų yra nepajėgūs patys judėti. Seneliai negali būti kartu su kitais, bendrauti, lankytis bažnyčioje, išeiti į kiemą, o sunkiausia, jeigu kažkam prireikia skubios medicininės pagalbos ir žmogų reikia nugabenti į ligoninę. S. Borzenkienė įsitikino, kad ten tikrai reikalinga pagalba.

Išgirdusios šitą širdį veriančią istoriją, LDD valdybos narės tuoj pat ėmėsi veiksmų. Pirmiausia buvo nupirkta visa virtuvės įranga, šaldytuvas, viryklė, virtuvinis buitinis kombainas, skirtas palengvinti ir pagreitinti maistą gaminančių savanorių darbą. Taip pat moterys nupirko indų ir įrankių, vaisių trintuvių, rankšluosčių, būtinos higienos priemonių ir miegojimui skirtų čiužinių. Tai buvo pirmoji pagalba Pivašiūnų globos namams.

Daug darbų dar reikia nuveikti, bet jau nemažai padarytų. Per pastaruosius metus Dukterys globos namams paaukėjo darbužių skalbyklą ir džiovyklą, medicininių lovų, higienos reikmenų, nupirko naujas pagalves, antklodes ir patalynių komplektus, nes seni jau buvo visai sidsėvėje. Lapkričio mėn. LDD narės išsiuntė didelę siuntą paaukotų drabužių, avalynės, sauskelnių, higienos priemonių. Didžiausias projektas, kurį užsibrežė įgyvendinti klebonas V. Baublys, tai keltuvas neįgaliesiems įrengimas. Jis reikalingas tam, kad seneliai turėtų normalias sąlygas ir prireikus, jos būtų

galima skubiai nugabenti į ligoninę. Tai brangus projektas, prie kurio įgyvendinimo didele dalimi prisideda ir Dukterys.

Kaip ir visos organizacijos, LDD šiais metais išgyvena sunkų laikotarpį. Tradiciniai lėšų rinkimui skirti renginiai buvo atšaukiami dėl staiga užklupusio viruso. Tačiau gailėstingų aukotojų ir rėmėjų dėka LDD gyvuoja ir tęsia gailėstingumo ir meilės artimajam veiklą. Tik jūsų dėka Dukterys turi galimybę padėti, pagosti suteikti viltį tiems, kuriems labiausia reikia. Nuoširdžiai dėkojame už paramą ir prašome jūsų toliau nors maža auka prisidėti ir palengvinti vargstančių dalį.

Pivašiūnų Globos namelyje ir žiemą vyksta darbai.

LDD archyvo nuotraukos

giškus ryšius. Draugijos narės stengiasi aplankyti ir asmeniškai susitikti su globotiniais, susipažinti su jais, pamatyti jų gyvenimo sąlygas, suteikti vilties ir paguodos.

2018 metų vasarą Lietuvoje lankėsi LDD Čikagos skyriaus valdybos narė Stefanija Borzenkienė. Ji aplankė visus LDD Čikagos skyriaus globojamas įstaigas, kuriose gyvena vieniši seneliai.

Pivašiūnai iki šiol garsūs Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į Dangų (Žolinės) atlydais. Ta proga būdama Pivašiūnuose, Stefanija apsilankė ir Senelių Globos namuose. Esama padėtis prieglaudoje iki širdies gelmių sukretė moterį. „Tokio skurdo dar nebuvau

Aukas galima siųsti adresu:
Daughters of Lithuania
14911 E 127th Street
Lemont, IL 60443

Pivašiūnų parapijoje nuo seno rūpintis pavargėliais. Žinoma, kad 1830 m. slėnyje perstatyta parapijos prieglauda. Dokumentai rodo, kad joje gyveno ir vargoninkas su zakristijonu. 1848 m. pastatyta nauja prieglauda. Dabar parapijoje irgi veikia senelių prieglauda (įkurta 1996 m.)

1994 m. į Pivašiūnų parapiją atvykus dirbti naujam klebonui Vincui Baubliui, nutarta įsteigti parapijos globos namus. Pasirinktas kun. Jono Kaušylos parapijai paliktas pastatas, kurį jis atgavo, valdžiai gražinus sovietų nacionalizuotą turtą.

Klebono Vinco Baublio pastangomis šis pastatas iš pagrindų suremontuotas. 1996 m. rugpjūčio mėnesį jame atidaryti parapijos globos namai. Juose apsigyveno pirmosios globotinės. Pirmosios globotinių patarnautojos, kurios rūpinosi globotiniais – Švč. M. Marijos Nuliūdusiųjų Paguodos seserys vienuolės. Globos namai yra pagal krikščioniškos artimo meilės principą veikianti socialinė globos įstaiga, skirta gyventi Pivašiūnų parapijos vienišiesiems seneliams, invalidams, kuriems būtina materialinė pagalba, priežiūra. Svarbiausias globos namų uždavinys – suteikti globotiniams tinkamas gyvenimo sąlygas, užtikrinti buitinį aptarnavimą bei dvasinę pagalbą.

1996 m. Globos namuose apsigyveno 8 globotiniai. Tačiau esamų vietų neužteko, norinčių šiuose namuose gyventi buvo daug daugiau, be to, namas buvo nepritaikytas senyvo amžiaus žmonėms. Todėl Alytaus rajono savivaldybė šalia Globos namų esantį pastatą padovanojo Pivašiūnų parapijai naujiems globos namams įrengti. Pastatas buvo labai apleistas, jį reikėjo iš pagrindų suremontuoti. Klebono V. Baublio iniciatyva buvo pradėtas gautojo pastato kapitalinis remontas ir po kelių metų šiuose globos namuose rasti prieglaudą galėjo jau daugiau nei 20 žmonių (Remtasi informacija iš Pivašiūnų parapijos tinklalapio).

Balzeko muziejaus Metų žmogus – rašytojas istorikas Timothy Snyder

Balzeko lietuvių kultūros muziejus su pasididžiavimu skelbia, kad Balzeco muziejaus 2020-ųjų Metų žmogumi ir *Award of Excellence* laureatu išrinktas žymus rašytojas istorikas Timothy Snyder, Vidurio ir Rytų Europos istorijos specialistas, kelių knygų autorius. T. Snyder yra Yale universiteto Richard C. Levin istorijos katedros profesorius ir nuolatinis Vienoje esančio Humanitarinių mokslų instituto (Institute for Human Sciences) bendradarbis.

Ši Balzeko lietuvių kultūros muziejaus premija T. Snyder suteikta už išskirtinius mokslinius darbus, kuriais ginama tiesa ir demokratija. Paprastai Metų žmogaus pagerbimo ir *Award of Excellence* premijos įteikimo iškilmes vykdavo metinio pokylio metu. 2020 metais dėl pasaulinės pandemijos šį pokylių teko atidėti.

Tačiau Balzeko muziejus, norėdamas pagerbti savo steigėją Stanley Balzeką Jr., imasi naujos iniciatyvos. Tai steigėjo atminimui skirta paskaita – „The Stanley Balzekas Jr. Memorial Lecture“. Muziejus planuoja šį renginį padaryti kasmetiniu. Pirmoji paskaita numatyta 2021 metais, nors tikslī data dar nenustatyta.

Balzeko lietuvių kultūros muziejaus direktorių taryba džiaugiasi, galėdama pranešti, kad profesorius Snyder sutiko būti pirmuoju šio paskaitų ciklo lektoriumi.

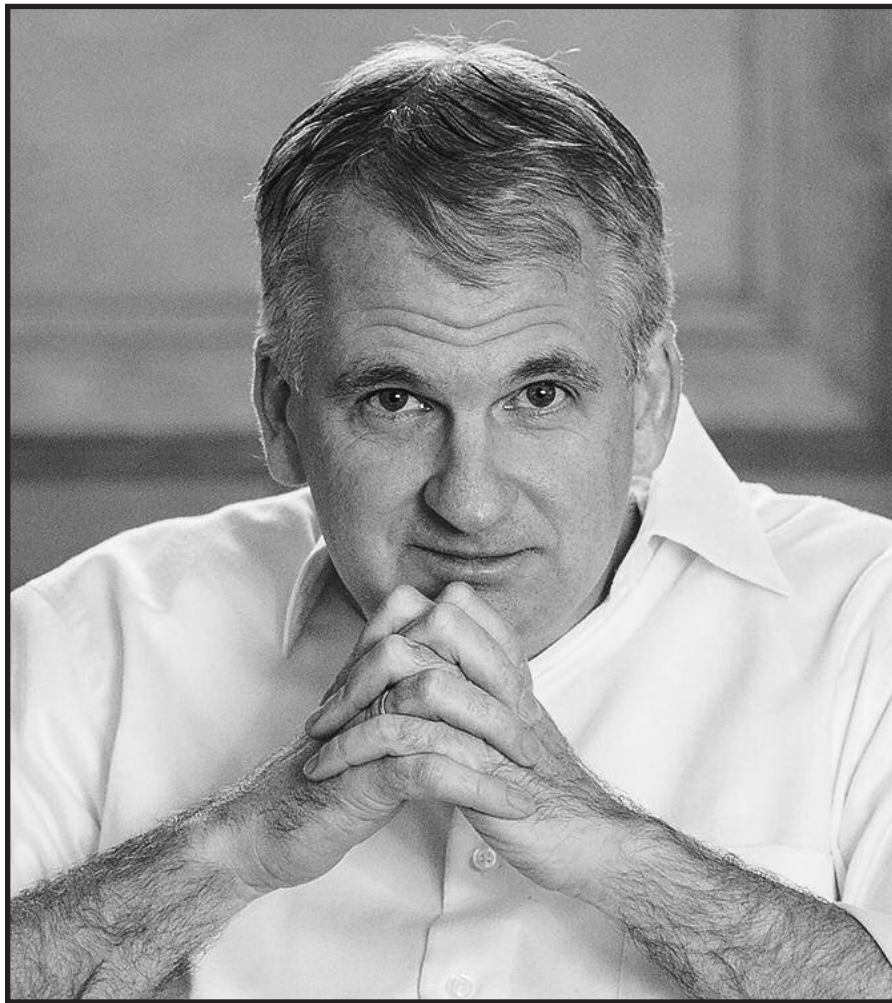
Stanley Balzekas Jr. buvo sutikęs profesorių Snyder 2011 m. rugsėjo mėn. Tuomet T. Snyder muziejuje skaitė pranešimą parodos „Hope and Spirit“, pasakojančios apie sovietų ir nacių įvykdytą terorą, metu. Stanley Balzekas Jr. labai gerbė profesorių Snyder, vertino jo knygą „Bloodlands“ už išsamų ir argumentuotą Vidurio ir Rytų Europos istorijos aprašymą, rekomenduodavo perskaityti šį veikalą.

T. Snyder, daugelio knygų ir straipsnių autorius, turbūt labiausiai žinomas kaip 2010 m. išleistas išgarsėjusios knygos „Bloodlands: Europe Between Hitler and Stalin“ (Kraujo laukai: Europa tarp Hitlerio ir Stalino) autorius. Joje jis Antrojo pasaulinio karo ir Holokausto kontekste analizuoja žudynių dešimtmetį, privedusį prie karo, ir nagrinėja ryšį tarp Hitlerio ir Stalino įvykdytų masinių žudynių. Profesorius puikiai moka penkias Europos kalbas, tarp jų – vokiečių, prancūzų ir ukrainiečių, ir laisvai skaito dešimčia kalbų, tarp kurių yra rusų ir lenkų kalbos. Todėl rašant šią knygą, T. Snyder buvo prieinami šaltiniai originalo kalba, pavyzdžiui karą išgyvenusių žmonių prisiminimai, taip pat po Sovietų Sąjungos žlugimo atsivėrę archyvai buvusiose sovietų respublikose, taip pat ir Vokietijoje.

Kita T. Snyder knyga, pavadinta „Holocaust, Black Earth: The Holocaust as History and Warning“ (Holokaustas, juodoji žemė: holokaustas kaip istorija ir perspėjimas), buvo išleista 2015 metais. Joje autorius teigia, kad Stalino ir Hitlerio totalitariniai režimų nulemti sisteminiai pokyčiai ir destabilizacija – iki tol buvusios valdžios, įstatymų ir institucijų ardymas ir naikinimas – sustiprino smurtą prieš žydų ir kitų tautybių žmones.

Profesoriaus T. Snyder 2017 m. išleista knyga „On Tyranny: Twenty Lessons from the Twentieth Century“ (Apie tironiją: dvidešimt pamokų iš XX amžiaus) yra vadovėlis, skirtas dabartiniam laikmečiui. Knyga mums primena, kad demokratija niekada nėra užtikrinta ir mūsų pareiga yra ją ginti. Autorius mus moko naudotis istorijos pamokomis, panašiai kaip Amerikos valstybės steigėjai naudojosi ir mokytis iš praeities klaidų, jeigu norime išvengti jų pakartojimo.

2016 metais Snyder pareiškė komentatoriui Trevor Noah, kad istorija nėra bausmė, o parama. Tai proga stabtelėti, padaryti „ataskaitą“, per-

Timothy Snyder

svarstyti savo kelią. „Tikėk tiesa. Atsisakyti faktų – reiškia atsisakyti laisvės“, – sakė jis. „Jeigu viskas yra netiesa, tai tada niekas negali galingųjų kri-

tikuoti, nes tą daryti nebėra jokio pagrindo.“ 2018 m. išleistoje knygoje „The Road to Unfreedom: Russia, Europe, America“ (Kelias į nelaisvę: Rusija, Europa, Amerika) T. Snyder rašo, kad puliti tie-

są – tai taktika, kurią naudoja Rusijos prezidentas Vladimiras Putinas savo valdžiai ir turtams įtvirtinti. Tą taktiką jis pavertė ginklu, kurį nukreipė į Vakarų. Profesorius savo knygoje perspėja, kad Putinas turi teritorinių siekių. T. Snyder jį kaltina nepasitikėjimo autoritetais skatinimu ir demokratiškos valstybių vidaus bei tarpusavio susiskaldymo kursymu. Tą Putinas daro skleidamas melą per socialinę žiniasklaidą ir kišdamasis į rinkimus. Profesorius Snyder perspėja: „Be tiesos nėra pasitikėjimo; be pasitikėjimo nėra teisės; be teisės nėra demokratijos“. Tai svarbi pamoka mūsų laikams.

Balzeko muziejaus Award of Excellence

Award of Excellence skiriama tiems asmenims, kurie ypatingai pasižymėjo savo profesinėje veikloje. Premiją yra laimėję Lietuvos prezidentai Valdas Adamkus ir Dalia Grybauskaitė, ambasadoriai Gintė Damušytė, Vygaudas Ušackas, Stasys Lozoraitis (a. a.) ir Stasys Sakalauskas (a. a.), JAV ambasadorė Anne Derse, taip pat – buvęs Lietuvos Respublikos generalinis konsulas Čikagoje, neseniai paskirtas ambasadoriumi Airijai, Marijus Gudynas. Tarp neseniai apdovanotųjų yra senatorius Richard Durbin, filantropė ir žurnalistė Jūratė Kazickas, parodos „No Home To Go To“ kuratorė ir menininkė Irena

Brokas Chambers, rašytoja Rūta Šepetys, ir Balzeco muziejaus tarybos narė Eileen Mackevich, „Chicago Humanities Festival“ įkūrėja ir buvusi Abraham Lincoln istorijos muziejaus vykdomoji direktorė. 2019 m. laureatu buvo išrinktas Balzeco lietuvių kultūros muziejaus įkūrėjas ir prezidentas, Stanley Balzekas Jr., kuris mirė 2020 m. birželio mėn. Jis buvo vieningas laureatas du kartus – 1993 m. ir 2019 m. laimėjęs šį apdovanojimą.

Profesorius T. Snyder yra laimėjęs daugelį apdovanojimų, tarp jų – „Emerson Prize in the Humanities“, „Literature Award of the American Academy of Arts and Letters“, „Václav Havel Foundation Prize“, „Foundation for Polish Science Prize in the social sciences“, „Leipzig Award for European Understanding“, „Dutch Auschwitz Committee Award“, ir „Hannah Arendt Prize in Political Thought“. Šis istorikas ir rašytojas buvo Marshall vardu tituluotas mokslininkas (Marshall scholar) Oxford universitete. Jam buvo suteiktos Carnegie bendrovės ir Guggenheim fondo mokslinio bendradarbio stipendijos (fellowships). T. Snyder veikia ir darbai buvo įvertinti Estijoje, Lietuvoje ir Lenkijoje – jis buvo apdovanotas šių šalių valstybiniais ordinais. Šiuo metu T. Snyder gyvena Vienoje su savo šeima – žmona Marci Shore, Yale universiteto Europos kultūrinės ir intelektualinės istorijos profesore, ir dviem vaikais.

Balzeko lietuvių kultūros muziejaus inf.

Iš anglų kalbos išvertė Rimas Černius

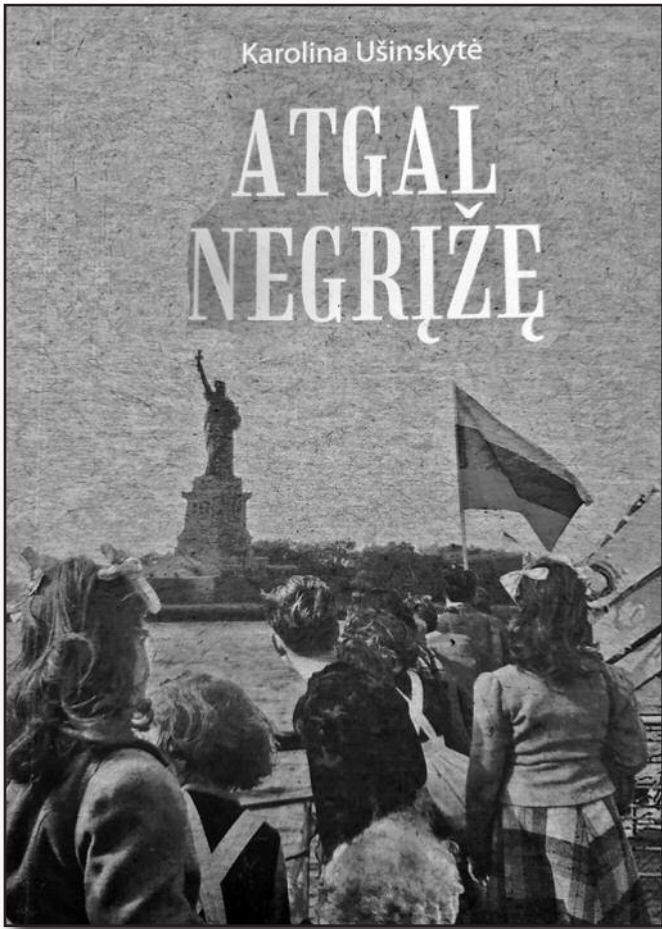
Dėkojame visiems geradariams, 2020 metais dosniai mus rėmusiems. Jūs buvote mūsų šviesos ir meilės angelai. Jūsų dėka galėjome toliau padėti mūsų remiamiems dienos centrams Lietuvoje, kurie net per pandemiją ir karantiną įvairiais būdais toliau dirbo ir tebedirba su rizikos grupės šeimų vaikais.

Illustr. Liucė Siliūnaitė

Linkime visiems Dievulio palaimos ir globos, ramių bei sveikų 2021 metų.

Org. „Vaiko vartai į mokslą“
www.childgate.org

Karolina Čikagoje.

Asmeninio albumo nuotr.

Apie knygą atgal negrižusiems...

KRISTINA LAPIENYTĖ

Neseniai Lituanistikos tyrimo centrą pasiekė dvi jaunos autorės Karolinos Ušinskytės knygos – „Atgal negrižę“ ir angliškas vertimas „Return which Never Happened“.

Su Karolina Ušinskyte susipažinome, kai ji atvyko stažuotis į Lituanistikos tyrimo centrą 2017 metais, dar studijuodama magistratūroje Malto universitete. Jos tikslas buvo susipažinti su lietuvių bendruomene, rinkti interviu ir ieškoti informacijos archyvuose magistro darbui apie lietuvių išeiviją. Kaip sakė pati Karolina: „mane žavi lietuvių išeivija ir jos aktyvumas, ypač Čikagoje, tad nutariau rašyti apie lietuviybės išsaugojimą ir Čikagos lietuvių įtaką Lietuvos nepriklausomybei“. Po 2018 m. sėkmingai apginto magistro darbo Karolinai kilo idėja išleisti knygą, kurioje sudėtos pašnekovų, su kuriais ji kalbėjo Čikagoje ir apylinkėse, patirtys. Ji skiria knygą seneliams, „kurie išmokė mylėti tėvynę... ir tiems, kurie atgal negrižę“.

Knygą sudaro dvi dalys. Pirmojoje dalyje trumpai apžvelgiamos tapatybės ir diasporos sąvokos bei apibendrinama jų suvokimas skirtingose imigrantų bendruomenėse (žydų, kubiečių, kurdų). Taip pat čia analizuojama lietuvių imigracijos į JAV ypatumai, imigracijos bangų skirtumai, panašumai ir susivienijimas dėl bendrų tikslų. Autorė pastebi, kad antrosios bangos išeiviams buvo labai svarbi religija ir kalba, o trečiosios bangos išeiviai lietuvių tapatybę daugiau išvystė sporte, kultūrinėje veikloje. Kaip bendras vardiklis iškyla labdaros renginiai. Įdomi tema, kuri šiek tiek apžvelgiama knygoje yra antrosios ir trečiosios bangų santykiai, kai buvo laikoma, jog trečiabangiai daugiau sieja save su rusakalbiais imigrantais nei su amerikiečiais. Autorė vartoja terminą „trečiosios bangos skilimas“ (ar dar vienos naujos bangos atsiradimas) ir trumpai apžvelgia kaip keičiasi žmonių, atvykusių po Nepriklausomybės atkūrimo mąstysena ir santykis su rusakalbe propaganda. Ši tema yra pakankamai nauja ir būtų tikrai įdomus darbo tęsinys.

Antroji dalis pavadinta „Atlapaširdiški pokalbiai: gilūs dialogai su dipukais ir tarybukais“. Čia skelbiama 28 interviu su įvairaus amžiaus ir patirties lietuviais, gyvenančiais Čikagoje ir apylinkėse. Vieni interviu ilgesni, kiti trumpesni. Kaip galima pastebėti, autorė kalbasi maždaug tą pačią temą, apie išeiviją, identitetą, kalbą ir lietuviybės išsaugojimą,

tačiau tai nėra struktūrizuoti interviu, kai pašnekovas atsako į griežtai suformuluotus klausimus. Čia temas diktuoja patys kalbėtojai, daugiau dėmesio skiriamas tam, kas jiems įdomu ir svarbu. Autorės vaidmuo yra tik truputį pakreipti pokalbio vagą „į temą“ apie imigrantų kartų santykius, ištraukimą į lietuvišką gyvenimą. Bene visi pašnekovai išreiškia viltį, kad lietuviška tapatybė yra svarbi JAV gyvenančių lietuvių dalis, tačiau sutinka, kad senesnioji „ant-rabangių“ ir jaunesnė „trečiabangių“ kartos šiek tiek skiriasi supratimu, kas yra tapatybė ir aktyvumu ištraukiant į lietuvišką veiklą.

Knyga anglų ir lietuvių kalbomis išleista leidykloje „Litera“, iliustruota pačios autorės nuotraukomis iš stažuotės Čikagoje. Čia nepretenduojama išsamiai ir kritiškai recenzuoti „Atgal negrižę“, labiau norisi supažindinti su dar vienu išeivijai skirtu leidiniu, kuris gal paskatins ir kitus domėtis ir prisidėti saugant savo lietuvišką tapatybę, *Lietuvą už jos ribų – Lietuvą su tais pačiais cepeliniais, gintaro papuošalais, tautine giesme, rūpintojėliu ir krepšinio rungtynėmis. Ir apie misiją, kuriai pasiaukoję kelios lietuvių kartos, kad ta Lietuva gyvuotų ir klestėtų...*

Įteikta L. ir F. Mockūnų vardinė stipendija

Naujųjų metų išvakarėse, virtualiu būdu, įteikta jubiliejinė, 10-mečio sukaktį žyminti Liūto ir Françoise Mockūnų vardinė stipendija. Šių metų stipendijos laureatė – Vytauto Didžiojo universiteto (VDU) Lietuvos istorijos doktorantė Marija Navickaitė, rengianti disertaciją tema „Lietuvių tautinio judėjimo sąveika su lietuvių emigracija XIX a. II pusėje – XX a. pradžioje“.

M. Navickaitė vieno mėnesio trukmės stažuotę planuoja atlikti Čikagoje – Balzeko lietuvių kultūros muziejuje ir Lituanistikos tyrimo centre, kur lankėsi ir pirmieji, 2010 m. stipendijos laureatai.

Doktorantės teigimu, XIX a. pabaigoje – XX a. pradžioje JAV susitelkė gausi lietuvių išeivių bendruomenė, kuri intensyviai sąveikavo su lietuvių tautinio atgimimo judėjimu: kūrėsi organizacijos, leista spauda. Būtent JAV susitelkusi išeivių bendruomenė ir jos veikla tyrimo chronologinėse ribose yra vienas kertinių tyrimo aspektų.

Pasak doktorantės disertacijos vadovo, istoriko, VDU profesoriaus pareigas einančio dr. Rimanto Miknio, istoriografijoje aptinkamas žymus skaičius tyrimų, analizuojančių tautinio atgimimo procesus, politinės minties kaitą, tačiau šiuose leidiniuose įvykiai atskleisti daugiausiai per Lietuvoje vykusius įvykių prizmę. Nepakankamai akcentuojama idėjų sklaida išeivijoje, jos ekonominė, politinė bei kultūrinė įtaka tautiniam judėjimui Lietuvoje. Doktorantės atliekamo tyrimo pagrindinė linija susijusi su sąveikomis tarp Lietuvos ir skirtingų lietuvių diasporos centrų, siekiant atskleisti ryšius ir idėjų cirkuliaciją, lėmusią transformacijas abiejose pusėse, tad akivaizdu, kad tyrimo sėkmė didele dalimi priklausys ir nuo galimybės panaudoti šaltinius, kurie yra sukaupti JAV lietuvių emigracijos centruose.

Doktorantė Marija Navickaitė

VDU nuotr.

VDU inf.

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA

Atvyko JAV karių rotacinio bataliono kariai

Pabradė (KAM inf.) – „Džiaugiuosi galėdamas pasveikinti dar vieną JAV sausumos karių rotaciją Lietuvoje. JAV pajėgų buvimas regione išlieka vienu svarbiausių atgrasymo veiksmų. Noriu pabrėžti, kad ir toliau dėsime visas pastangas, kad šios rotacijos tęstųsi, o mūsų bendradarbiavimas su JAV stiprėtų dar labiau“, – sakė Krašto apsaugos ministras Arvydas Anušauskas.

Jis kartu su JAV ambasadoriumi Lietuvoje Robert Gilchrist dalyvavo naujosios Jungtinių Amerikos Valstijų Sausumos pajėgų rotacijos Vėliavos iškėlimo ceremonijoje, kuri vyko Gen. S. Žukausko poligone Pabradėje.

Po ceremonijos ministras A. Anušauskas, susitikęs su ambasadoriumi R. Gilchrist aptarė aktualius šalių bendradarbiavimo klausimus. Ministras padėkojo už glaudų ir sėkmingą bendradarbiavimą su JAV ir pabrėžė JAV paramos vystant Lietuvos kariuomenės pajėgumus svarbą bei patikino, kad bendradarbiavimas su JAV išliks vienu iš svarbiausių naujos Vyriausybės prioritetų.

Lietuvą atvyko naujas JAV sausumos pajėgų rotacinis pulkas su savo karine technika. 15 min. nuotr.

JAV Sausumos pajėgų 8-ojo kavalerijos pulko 2-ojo bataliono kariai su sunkiąja technika į Lietuvą atvyko 2020 m. gruodžio viduryje. Naujasis sunkusis JAV batalionas pratyboms Lietuvoje bus dislokuotas apie aštuonis mėnesius, iki vasaros pabaigos.

JAV yra Lietuvos strateginė partnerė ir pagrindinė Baltijos regiono saugumą užtikrinanti sąjungininkė. JAV aktyviai dalyvauja įgyvendinant saugumo užtikrinimo priemones Baltijos šalyse, stiprindama regiono saugumą ir stabilumą. Savo kariais, technika ir finansinėmis lėšomis JAV aktyviai prisideda prie mūsų regiono gynybos.

Medikus tikimasi paskiepyti per sausį

Vilnius (BNS) – Visus medikus nuo COVID-19 Lietuvoje tikimasi paskiepyti per sausį, sako sveikatos apsaugos ministras Arūnas Dulkyš.

Pasak jo, šiuo metu į penkias koordinuojančias ligonines pristatoma Lietuva pasiekusi vakcinų siunta – daugiau kaip 30 tūkst. dozių.

A. Dulkyš teigimu, yra gautas Europos Komisijos bei vakcinų gamintojų patvirtinimas, kad artimiausius tris mėnesius Lietuvą kas savaitę pasieks po 20 tūkst. 475 vakcinų dozių.

Pasak A. Dulkyš, šiuo metu yra parengtas detalus sąrašas, kokia tvarka bus skiepijama visa visuomenė. Toliau prioritetais – pažeidžiamiausios pacientų grupės: tie, kuriems taikoma dializė, onkologiniai ir kiti ligoniai, kuriems COVID-19 yra pati pavojingiausia. Vėliau bus vakcinuoti slaugos ir globos įstaigų pacientai bei kiti pažeidžiami asmenys.

Sprendžiant, ką vakcinuoti, teko atsižvelgti ir į sudėtingą vakcinų logistiką – „BioNTech“ ir „Pfizer“ preparatas turi būti laikomas itin žemoje temperatūroje, dėl ko vakcinacija gali būti vykdoma tik centralizuotai.

„BioNTech“ ir „Pfizer“ vakcina yra pirmoji ir kol kas vienintelė, kurią leis ta naudoti Europos Sąjungoje.

Policija griežčiau kontroliuos judėjimą

Vilnius (BNS) – Vyriausybei pratęsus judėjimo kontrolę tarp savivaldybių, šalies policija tai vykdys mobiliais postais – vairuotojai gali būti stabdomi bet kur ir bet kada.

„Policija gali atsirasti bet kur ir bet kuriuo metu. Be reikalo geriau nevažiuoti. Tolerancijos šįkart bus mažiau – nustatę pažeidimus, iškart taikysime atsakomybę“, – sakė Policijos departamento atstovas spaudai Ramūnas Matonis.

Jo teigimu, iš anksto apie mobilių postų vietas bei kontrolės laiką nebus skelbiama. Policijai vykdyti judėjimo kontrolę padės šauliai, karo policininkai, pasieniečiai ir kitų institucijų atstovai.

Vyriausybė judėjimo kontrolę pratęsė iki sausio 31 dienos. Nuo gruodžio vidurio, kai buvo įvestas judėjimo draudimas tarp savivaldybių, kontrolės postuose pareigūnai apgręžė daugiau nei 44,6 tūkst. transporto priemonių.

Atnaujinamos pamaldos bažnyčiose

Vilnius (BNS) – Lietuvos vyskupų konferencija nusprendė nuo sausio 11 dienos atnaujinti viešas pamaldas su žmonėmis, ribojant tikinčiųjų skaičių.

Gruodžio viduryje Lietuvos vyskupų konferencija nusprendė sustabdyti viešas pamaldas, Naujųjų metų išvakarėse šis ribojimas pratęstas iki sausio 10 dienos.

Lapkričio pradžioje Lietuvoje įvestas karantino režimas gruodžio viduryje buvo sugriežtintas ir pratęstas iki sausio 31 dienos. Jo metu uždarytos daugelis parduotuvių, kirpyklos, apribotas žmonių judėjimas ir susirinkimai.

Siūlo steigti Demokratijos atsparumo centrą

Vilnius (ELTA) – Seimui teikiamas siūlymas steigti NATO Demokratijos atsparumo kompetencijos centrą Lietuvoje. Taip pat išreiškiamas pasirengimas organizuoti NATO valstybių ir vyriausybės vadovų susitikimą Vilniuje 2022 metais.

Siūlymo autoriai išreiškia tvirtą valią įgyvendinti priimančiosios šalies paramos išsipareigojimus, sudaryti tinkamas karinio rengimo sąlygas Lietuvos kariuomenės ir sąjungininkų kariams, plėtoti poligonų infrastruktūrą, siekiant paskatinti sąjungininkus organizuoti bendras pratybas mūsų regione.

Dokumente deklaruojamas siekis išlaikyti ilgalaikę ir nuoseklią JAV paramą Baltijos valstybių pajėgumams plėtoti. Lietuvos Seimas ketina paraginti JAV Kongresą palaikyti ir stiprinti Baltijos valstybių saugumo paramos iniciatyvą, kuri leistų sėkmingai įgyvendinti Baltijos valstybių regioninius projektus naudojant tam siūlomus JAV finansinius instrumentus.

Projekte remiama išrinktojo JAV prezidento Joe Biden iniciatyva dėl Demokratijų vadovų susitikimo (Democracy Summit) 2021 metais, kuris paskatintų pasaulio demokratijų vadovus susitelkti vieningam atsakui į autokratijų keliamus iššūkius, siekiant laisvų ir demokratiškų rinkimų Baltarusijoje.

Parlamentarai dokumente ketina pažymėti, kad Lietuvos Seimas skatins glaudesnę Lietuvos ir JAV dvišalį bendradarbiavimą žmogiškųjų ryšių, politinių partijų, parlamentinėje, „smegenų centru“, akademinėje, mokslo ir tyrimų, pažangiųjų technologijų ir inovacijų, universitetinių ir studijų mainų programų, visuomenės informavimo priemonių srityse, taip pat plės Lietuvos Respublikos valstybinių institucijų atstovavimą JAV

Rezoliucija dėl strateginės partnerystės su JAV

Vilnius (BNS) – Seimas priėmė rezoliuciją dėl strateginės partnerystės su Jungtinėmis Amerikos Valstijomis stiprinimo.

Šiuo dokumentu išsipareigojama įtvirtinti strateginę partnerystę su JAV gynybos srityje ir siekti nuolatinio JAV karinių pajėgų buvimo Lietuvoje.

Rezoliucija pažymi, kad Lietuva yra „atsakinga NATO valstybė narė, tvirtai laikosi išsipareigojimo gynybos reikmėms skirti 2 procentus bendrojo vidaus produkto (BVP), prisideda prie saugumo užtikrinimo regione ir pasaulyje, dalyvaudama tarptautinėse misijose ir operacijose“.

ĮVERTINTI!

Globalios Lietuvos apdovanojimuose paskelbti pirmieji laureatai – kategorijoje „Už lietuviškų idėjų proveržį pasaulyje“ laimėtojai tapo „NanoAvionics“ (JAV, Lietuva) įkūrėjai Vytenis Buzas ir Linas Sargautis. Jiems apdovanojimas įteiktas už ilgalaikę sėkmę pasaulinėje kosmoso technologijų industrijoje.

Vytenis Buzas ir Linas Sargautis.

Stop kadrai iš laureatų pristatymo.

„NanoAvionics“ yra pirmoji ir vienintelė lietuviška kosmoso technologijų įmonė, besispecializuojanti palydovų misijose globaliems klientams – nuo standartizuotų palydovų platformų ir modulių palydovų sistemų kūrimo ir gamybos iki palydovų integracijos, paleidimo į kosmosą ir misijos valdymo paslaugų. Įmonės komandos branduolys 2014 m. paleido vieną iš dviejų pirmųjų lietuviškų žemės palydovų „LituanicaSAT-1“. Dabar, po 6 metų, komanda yra išaugusi iki 90 žmonių, įmonė turi biurus Lietuvoje, Jungtinėje Karalystėje ir Jungtinėse Amerikos Valstijose, įvykdė daugiau nei 75 sėkmingas palydovų misijas ir komercinius projektus. Tarp „NanoAvionics“ klientų yra tokios garsios rinkos lyderės kaip NASA, „Thales Alenia“, „Space“, „MIT“, „ESA“, „SEN“ ir daug kitų inovatyvių kosmoso rinkos įmonių. Pasaulinėje kosmoso industrijoje „NanoAvionics“ bendraįkūrėjas ir vadovas Vytenis Buzas įvardijamas kaip vienas iš idėjinų lyderių, kurių darbus reikia stebėti 2021 metais.

Šiomet Globalios Lietuvos apdovanojimai teikiami kitaip nei ankstesniais metais, kai laureatai visi kartu susirinkdavo iškilmingoje ceremonijoje Prezidentūroje. Nominantai buvo paskelbti 2020 m. gruodžio 29 dieną, o laureatai pagal kategorijas bus pristatomi virtualiu būdu skirtingomis dienomis visą sausio mėnesį. Tarp nominantų yra ir JAV dirbančių lietuvių. Paraleliai vyksta GLL forumas – jis taip pat persikėlė į virtualią erdvę ir yra padalintas į keturias skirtingų temų sesijas. Forumas suteikia galimybę susitikti su Globalios Lietuvos apdovanojimų laureatais, nominantais, susipažinti su jų sėkmės istorijomis, pasiekimais. Renginiai transliuojami LRT.lt tinklalapyje bei GLL „Facebook“ puslapyje.

Globalios Lietuvos apdovanojimai teikiami nuo 2012 metų. Praėjusiais, 2019 m. apdovanojimą kategorijoje „Už viso gyvenimo nuopelnus atsiėmė „Draugo“ laikraštis.

Sveiki. Kaip sekasi?

Arvydas ir Loreta Daunoravičiai prie garsiųjų Gizos piramidžių.

Asmeninio albumo nuotraukos

Arvydas Daunoravičius: emocinis Čikagos užtaisas mus lydės visą gyvenimą

RENATA GAIDIENĖ

Su Lietuvos nepaprastuoju ir įgaliotuoju ambasadoriumi Egipte Arvydu Daunoravičiumi kalbėjomės sekmadienį, jo darbo dieną. Per penkerius diplomatinės kadencijos metus atstovaudamas mūsų šaliai Egipte, Libane, Jordanijoje, Katare, Jungtiniuose Arabų Emyratuose, Saudo Arabijoje, Kuveite ir Arabų Šalių Lygoje, jis jau priprato prie vietinių tradicijų.

„Poilsio dienos šiuose kraštuose yra penktadienis ir šeštadienis. O sekmadienį pradėdame naują darbo savaitę. Nors tai kertasi su mūsų lietuviška tradicija, diplomatiniam darbe tenka prisiderinti prie vietos tradicijų“, – apie gyvenimą Egipto sostinėje Kaire pasakoja ambasadorius.

Amerikos lietuviai prisimena Arvydą Daunoravičių kaip Lietuvos generalinį konsulą Čikagoje, dirbusį 2003–2008 metais. Kokius įspūdžius jų šeimai paliko Amerikoje praleistas laikas ir kur toliau nuvedė diplomatinio gyvenimo keliai?

Atstovaujate Lietuvai Egipte, kurį dauguma lietuvių įsivaizduoja kaip atostogų šalį. Tačiau diplomatų darbas šalies sostinėje yra ne tik konsulinė pagalba savo piliečiams. Kokių ekonominių ir politinių interesų Egipte turi Lietuva?

Egiptiečiai mus mato kaip didžiulio bloko – Europos Sąjungos ir Šengeno – dalį. Kiek mažiau kalba apie tai, kad esame dar ir NATO dalis. Tai blokas su didele ekonomine galia ir dideliu vystomojo bendradarbiavimo biudžetu: paskolomis, dotacijomis ir parama.

Tačiau įdomūs esame ne vien dėl Europos Sąjungos balso. Egiptiečius domina ir mūsų tradicinė žemės ūkio pramonė, ir mūsų kuriamos aukštosios technologijos. Toks mažai žinomas faktas – Lietuva yra didžiausių pupelių eksportuotojų į Egiptą ketvirtuke. Pupelės yra naudojamos gaminti jų tradicinį patiekalą *ful*, kuris valgomas kone kasdien. Egiptiečiai labai nustemba, kai valgydamas *ful* užsimeini, jog yra didelė tikimybė, kad šios pupelės atkeliavo

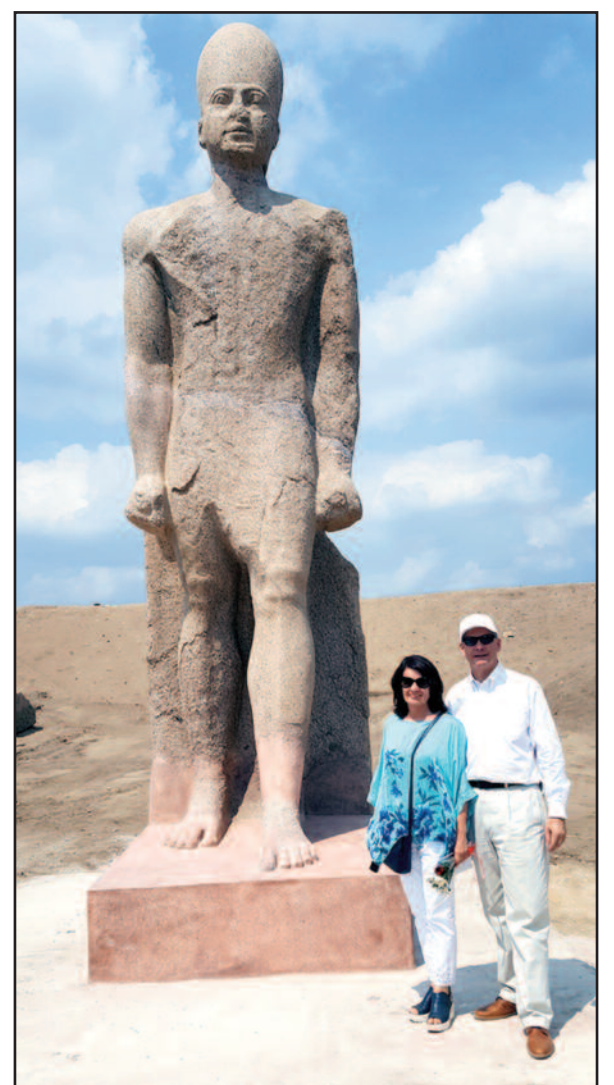

Iškilinga akimirka diplomato gyvenime: skiriamųjų raštų įteikimas.

iš Lietuvos. Mūsų žemės ūkis yra pajėgus padidinti prekybos apimtį su Egiptu keletą kartų, tačiau lietuvių verslui kitos rinkos atrodo patrauklesnės, turbūt dėl aiškesnių ir nusistovėjusių prekybos tradicijų.

O kaip sekasi plėtoti kultūrinius ryšius?

Kai atvykau į Egiptą, susidūriau su gana paprastu požiūriu – Lietuva yra valstybė, kuri atsirado subyrėjus Sovietų Sąjungai. Toks supratimas mane kaip diplomatą labai žeidė. Daug kartų daviau interviu vietos radijui ir televizijai, bandydamas perteikti mintį, kad mes esame tūkstantį valstybingumo metų skaičiuojanti šalis. Deja, turime skaudžią trijų okupacijų istoriją. Pakeisti požiūrį nėra lengva. Mane apėmė didžiulis pasididžiavimo jausmas, kai visai neseniai, prieš pat pandemiją, pasirodė nemažas straipsnis apie Lietuvą, kuriame buvo rašoma ir apie 1795 metų padalijimą, ir apie Mindaugo karūnavimą. Šis straipsnis yra nuoseklaus daugelio

Didinga faraono Ramzio II statula Tanyje.

Šiame naujame skyrelyje **Renata Gaidienė** pasakos „Draugo“ skaitytojams, kaip susiklostė JAV dirbusių Lietuvos diplomatų bei kitų profesijų atstovų tolimesnis gyvenimas. Renata – vilnietė. Kartu su vyru diplomatu Dariumi Gaidžiu gyvena New Yorke, Londone, Sofijoje, o pastaraisiais metais – Los Angeles.

Šeimos išvyka į Wadi-El-Rayan, ežerais ir kriokliais garsėjančią draustinį.

žmonių darbo rezultatas, pasiekęs teisingus sluoksnius. Tai pirmi svarbūs žingsniai, o dabar belieka žinią dauginti, kad ji plistų toliau ir pasiektų kuo daugiau egiptiečių. Visgi 100 milijonų gyventojų šalyje tai nėra lengva užduotis.

Jūsų šeimai jau keletą kartų teko kraustyti – buvo diplomatinis darbas Belgijoje ir JAV, tarp kadencijų grįždavote į Lietuvą. Kuo kitoks yra šis paskyrimas?

Egiptas yra visiškai kitas pasaulis, jei žiūrėtume iš mums įprasto Vakarų pasaulio taško. Skiriasi kultūra, tradicijos, religija, maistas, klimatas, architektūra. Viskas čia yra kitaip. Bandau išsivaizduoti, kaip ši šalis atrodė prieš 50 metų, skirtumas turbūt būtų buvęs kaip diena ir naktis. Dabar tie pasauliai artėja. Čia yra naujausių užsienietišku automobilių ir visame pasaulyje populiarių prekių ženklų, kaip ir Čikagoje ar Vilniuje, bet vis tiek jaučiame, kad gyvename kitoje kultūroje, susiduriame su visiškai kitokiu mentalitetu.

Ar tai arabų kultūra?

Šalies pavadinimas yra Egipto Arabų Respublika lyg ir leistų suprasti, kad tai yra arabų valstybė, bet egiptiečiai sako, kad jie yra daugiau nei arabai. Prieš porą metų Egipto prezidentas Abdel Fattah el-Sisi paskelbė net septynis ramsčius, ant kurių remiasi egiptiečių tapatybė. Tai yra ir arabiškas, ir koptiškas, ir faraoniškas, ir musulmoniškas ramstis. Kitaip tariant, šis regionas yra įvairių kultūrų ir papročių mišinys. Žinoma, kad gyvendami šioje kultūroje ne atostogų režimu, mes galime ją giliau pažinti.

Amerikos lietuviams yra įprasta savaitgalius leisti lietuviškoje veiklose. Kaip atrodo Jūsų savaitgaliai šalyje, kurioje nėra didelių lietuvių telkinių?

Šalis atrodo tolima, bet čia taip pat yra lietuvių bendruomenė, susitelkusi Hurgados mieste ant Raudonosios jūros kranto. Ši maža, bet aktyvi bendruomenė net turi įkūrusi savo lituanistinę mokyklėlę. Hurgada yra 500 km nuo Kairo, bet aš jaučiu pareigą ir malonumą ten apsilankyti bent kelis kartus per metus.

Be visiems žinomų istorinių monumentų, mane sužavėjo Aleksandrijos biblioteka, esanti ant Viduržemio jūros kranto. Tai ypatingas kultūros židinys su daugiau nei dviejų tūkstančių metų istorija. Turėjau galimybę susipažinti su senaisiais bibliotekos archyvais. Žinoma, gyvenant Egipte, būtų nuodėmė neaplankyti garsiųjų piramidžių. Čia turėjome progos patyrinti ir Sekaros nekropolio piramides, ir daugelį kitų piramidžių, apie kurias anksčiau nežinojome. Neseniai Egipto turizmo ir senienų ministerijos kvietimu turėjau progą apžiūrėti Sacharos dykumoje esančią laidojimo šachtą su puikiai išlikusiais kelių tūkstančių metų sarkofagais. Sunku apibūdinti jausmą, kuomet gali prisiliesti prie kelių tūkstančių metų išsaugoto grožio.

Čikagos lietuviai turbūt prisimins Jūsų dukrą Emiliją, penkerius metus lankiusią lituanistinę mokyklą Jaunimo centre. Kaip sekasi Emilijai?

Emilija ką tik baigė sociologijos ir antropologijos bakalauro studijas Vytauto Didžiojo universitete ir pradėjo savo pirmąjį darbą. Šiomet jos tolimesnių studijų planai susitrukdė dėl pandemijos, bet kai gyvenimas grįš į normalias vėžes, ji ketina tęsti magistro studijas.

Mūsų visa šeima labai šiltai prisimena tuos penkerius metus, kuomet Emilija lankė lituanistinę mokyklą Čikagos Jaunimo centre. Kaip diplomatas, kaip

lietuvis lenkiu galvą prieš JAV Lietuvių Bendruomenės Švietimo tarybą, kad ji sugebėjo įkurti tokį didelį lituanistinių mokyklų tinklą, suburti šimtus mokinių ir sėkmingai išlaikyti šią organizaciją. Daug ką įvertinome tik tuomet, kai išvažiavome iš Čikagos. Galiu drąsiai tvirtinti, kad lituanistinės mokyklos dėka Emilijai buvo lengva adaptuotis Lietuvoje. Aš nuolat kartoju, kad lituanistinės mokyklos yra mūsų auksinis raktas į lietuvių išlaikymą. Esame laimingi, kad turime daug šiam darbui pasišventusių žmonių.

Diplomatų sutuoktiniai dažniausiai turi atsakyti asmeninės karjeros ambicijų ir prisitaikyti prie nuolatinio kraustymosi. Ar lengva buvo prisitaikyti prie gyvenimo Egipto kultūroje Jūsų žmonai Loretai?

Tokia diplomatų šeimų dalia, kad karjerą dažniausiai daro tik vienas. Gyvename sostinėje, tad čia yra daug veiklos diplomatų sutuoktiniams. Loreta prisijungė prie SHOM (Spouse of Head of Mission) organizacijos, su kuria dalyvauja labdaros akcijose. Jai kartu su ambasados kolegomis tenka ir atsakomybė už tradicinį Lietuvos stendo suorganizavimą Europos šalių labdaringoje Kalėdų mugėje. Tampa gražia tradicija nupirkti rankų darbo dirbinių iš žmonių su negalia organizacijos Lietuvoje. O šias prekes per mugę pardavus Kaire – paremti egiptietiškus projektus, susijusius su moterų iš skurdžių visuomenės sluoksnių įgalinimu. Tai ir našlaičiai, ir vienišos mamos, moterys. Šie renginiai padeda skleisti informaciją apie Lietuvą, tai yra viena iš pagrindinių diplomatų užduočių.

Čia nėra labai lengva judėti, visgi Kairas yra 20 milijonų miestas, išsiplėtęs teritorijoje kaip Los Angeles. Mes gyvename Zamalek saloje miesto centre, kur daug ambasadų ir rezidencijų. Čia ir vyksta dauguma renginių.

Penkeri metai praleisti dirbant generaliniu konsulu viename didžiausių lietuvių telkinių pasaulyje. Kokį pėdsaką Jūsų gyvenime paliko Čikaga?

Kiekviena rotacija palieka tam tikrus prisiminimus. Jau dvylika metų prabėgo nuo mūsų išvažiavimo iš Čikagos. Kai kurios detalės, vardai pradeda pasimiršti, bet emocinė atmintis išlieka labai ryški. Ne vien dėl to, kad būti generaliniu konsulu Čikagoje yra ir didelė garbė, ir didelė atsakomybė. Tai vieta su labai giliomis, daug metų puoselėjamos lietuvių tradicijomis. Vieta, kurioje diplomatinę atstovybę turėjome labai ilgai. Neabejoti

Loreta ir Emilija Kairo Egipto senienų muziejuje.

nai, Čikaga yra ypatingas taškas lietuvių žemėlapyje, ji daug metų dosniai remia Lietuvą. Sunku apibūdinti tą jausmą, kuomet perskridęs tūkstančius kilometrų per Atlantą atvyksti į Marquette Parką ir ten randi paminklą Dariui ir Girėnui.

Niekada nepamiršiu susižavėjimo tais lietuviams, kurie gyvena vardan lietuvių, sakdami „kas kitas, jei ne aš“. Aš nesitikėjau rasti tokio masto altruizmo, savanorystės ir savišalpos tradicijų. Šį gilų jausmą išsivežiau atgal į Lietuvą ir esu tikras, kad jis niekada neišblės.

Žinoma, Amerika yra didelė, multikultūrinė šalis su nuostabią gamta. Mūsų šeimą sužavėjo ir didieji ežerai, ir Čikagos architektūra. Tačiau laikui bėgant šie atsiminimai blėsta, bet emocinis krūvis, paliktas ten sutiktų žmonių niekur nedingsta. Mes dažnai Lietuvoje kalbame apie tai, kad daug didžiųjų verslų atkeliavo į mūsų šalį todėl, jog tose bendrovėse dirbo lietuviai, lemiamu apsisprendimo momentu dėl plėtros pasukę vairą į Lietuvą. Jų patriotiškumas daug prisidėjo prie to, kad Lietuvai dabar sekasi puikiai. Vėliau tam sukūrėme visą Globalios Lietuvos programą, tikėdamiesi, kad užsienio lietuvių išitraukimas į Lietuvos gyvenimą gali atnešti didelės, apčiuopiamos naudos. Esu laimingas, kad ir aš galėčiau prisidėti prie šios programos kūrimo.

Ambasadoriau, esate baigęs fizikos mokslus Vilniaus universitete, bet likimas lėmė išokti į diplomatinę tarnybą. Žvelgiant atgal į beveik trisdešimt tarnybos metų, ar nesigailite tokio posūkio?

Ne. Labai mylėjau fiziką. Man buvo sunku apsispręsti palikti Mokslo akademiją ir pereiti dirbti į Užsienio reikalų ministeriją. Bet tas sprendimas buvo teisingas. Dirbdamas šį diplomatinį darbą aš galėjau Lietuvai duoti daug daugiau. Ir tikiu, kad dar galėsiu duoti ateityje.

Ačiū už pokalbį.

Interviu Egipto televizijai – proga pagarsinti Lietuvą

Svarbiausia – nesuabejoti savo krikščionišku pasaulimu

Ruklos Šventosios Dvasios parapijos klebonas, karo kapelionas, teologijos mokslų daktaras, Nacionalinės egzorcistų asociacijos narys, majoras, katalikų kunigas Arnoldas Valkauskas savo populiarumu nurungia didžiausias Lietuvos žvaigždes. Tuo metu, kai Lietuvoje prasidėjo pandemė suirutė ir vyskupų sprendimu buvo uždarytos bažnyčios, virtualioje erdvėje kunigas Arnoldas Valkauskas aukodamas šv. Mišias sulaukė daugiau nei 14 000 sekėjų asmeninėje „Facebook“ paskyroje. „Draugo“ skaitytojams siūlome pokalbį apie pandemiją, apie apokaliptinius ženklus, apie krikščionių išpareigojimus įžengiant į naujus liturginius metus.

Kalbamės vienu svarbesniu krikščionims laikotarpiu – Kristaus gimimo metu, kuomet laukiama žemės veido ir sielų atsinaujinimo. Tačiau šis laikas kitoks, nei ankstesnieji kalėdiniai laikotarpiai. Pasaulis apimtas pandemines suirutės, bažnyčios vėl užveria duris, kaip ir metų pradžioje šv. Velykų laiku. Suvokdami, kad krikščioniui pati aukščiausia hierofanija yra Dievo įsikūnijimas Jėzuse Kristuje, kad šis slėpingas aktas – tai jo religinių patirčių ir vertybių sakralioji tikėjimo esmė, matome, koks sunkus ir pilnas apokaliptinių nuojautų šis laikas maldos žmogui. Antra vertus, turbūt reikėtų į šią situaciją žvelgti kitaip ir pamatyti, kokie gi yra siunčiami mums Dievo ženklai?

Tų išpėjimų daug, kaip Jėzus sakė, niekas nežino nei pradžios, nei pabaigos, nei laiko, kada Viešpats ateis. Negali būti tokių absoliučių rimtų teologinių vertinimų. Dievas ateis tada, kada jis nori, tai čia faktas, o kad ženklų yra, tai tikrai yra. Jeigu istoriškai žiūrėsime, tai tų ženklų ir anksčiau būta, tik štai, kiek žmogus girdi ir kiek savo žvilgsnį kreipia į tuos ženklus, tai čia jau kitas dalykas. Anksčiau irgi buvo marai, buvo visokie sukrėtimai, o ir VIII–IX a. pačios bažnyčios padėtis buvo labai bloga. Viešpats visais laikais duoda įvairių sukrėtimų, bet ar atsiranda, kas išgirsta? Jeigu kalbėsime apie mūsų tikėjimo atgimimą, tai šv. Pranciškus ir šv. Dominikas buvo dvi asmenybės, per kurias Viešpats pažadino ir apreiškė visos bažnyčios atgimimą, pažadino ją naujiems žygiams, pažadino žmonių atsi- grežimą į Viešpatį.

Atsakant į Jūsų klausimą, apokaliptinių ženklų yra labai daug, bet žmogaus atmintis – labai trumpa. Pamenate, Islandijos ugnikalnis buvo išsiveržęs, tada vienas cunamis, po to kitas cunamis, Japonijoje žemės drebėjimai, karai nesibaigia, o žmonija niekaip nesusimąsto. Mus sukrėtė pirmas karantinas, bet, žiūrėkite, dabar aukų kur kas daugiau nuo to viruso, o rimto požiūrio neatsiranda. Tai kas gi pagaliau turi įvykti su žmogumi, kad jis pradėtų šauktis Dievo? Didžiausias, manau, apokaliptinis ženklas yra žmonių nutolimas nuo tikėjimo. Jeigu anksčiau sukrėsdavo Dievas, žmogus gręždavosi į Dievą, tai dabar, kai krečia visokios bėdos, atsigrežimo į Viešpatį nėra. Katalikui nereikėtų nuliūsti. Kaip Šventajame Rašte panašioms reiškinėms prasidėjus sakoma: „Atsitieskite ir pakelkite galvas“. O jeigu žiūrėtume pagal Apreiškimo knygą, nėra dar vieno reiškinio – visiško persekiojimo. Spaudimas į kampą labai jaučiasi, jau prieš šitą pandemiją labai jautėsi. Nemažinga kalbėti apie tikėjimą, iš viešosios erdvės stumiami bet kokie krikščioniški relikvai, atminties ženklai. Štai, pavyzdžiui, Prancūzijoje neleista viešoje vietoje statyti paminklo istorinei asmenybei Jonui Pauliui II, Anglijoje neleidžiama viešoje vietoje pasirodyti nešiojant kryželį. Tokia faktinė tikrovė. Tad dalinis persekiojimas kaip ir vyksta. O kada prasidės rimtesnis krikščionių persekiojimas – ar tada mums nuliūsti? Žiūrint iš kitos pusės, galėtume didžiulius, kad esame Kristuje ir galime liudyti savo Prisikėlimą ir Tikėjimą. Tik štai klausimas – ar užteks jėgų ir asmeninio tvirtumo?

Koks būtų Jūsų patarimas – kokios sielos švaros turėtume imtis ir kokiuose apmąstymuose dažniau turėtume būti šiame dinamiškame, ypatingai plačiai sekularizacijos procesų apimtame pasaulyje, kai modernioji ir takioji visuomenė primeta vis naują, šiuolaikiškai desakralizuotą elgesio turinį ir bando bažnyčią modernizuoti?

Labai nustebau, kai prieš penkiolika metų tarp teisininkų buvo pasklidęs toks terminas – *reliatyvi moralė, reliatyvi teisė*. Klausiau tada, kas tai yra? O pasirodo, tai slenkanti, neturinti konkrečios koordinacinių sistemų, prisitaikanti prie aplinkybių teisė. Siūlo panašų modelį pritaikyti ir bažnyčios ti-

Iš Ruklos Šventosios Dvasios parapijos koplyčios kun. A. Valkauskas per visą pandemiją transliavo šv. Mišias.

Ruklos šv. Dvasios parapijos nuotr. ir interviu stop kadrai.

kėjime. Ką tai reiškia? Reiškia išsivadėti savų principų, neturėti atsvaros taškų. Gaila, kad tai taip paveikia jaunąją kartą, kad ji bet kokią informaciją priima kaip realybę. O kodėl taip yra? Todėl, kad nėra tikėjimo, nėra kritinio ir loginio mąstymo, nėra vertybinio pamato, kurį tau pakloja šeima. O šeimose viskas išskydę. Net ir mokykla nėra toji vieta, kur

nyčia nustotų buvusi bažnyčia.

Pandemijos laiku pasaulio katalikų šv. Mišios persikėlė į virtualią erdvę. Neįprastas liturginio laiko išgyvenimas robotizacijos eroje, o ir visiškai kitokia patirtis transcendentiniame ryšyje su Dievu. Ką patartumėte besimeldžiantiems namie prie kompiuterių? Kaip prasmingiau išgyventi virtualiai aukojamas šv. Mišias?

Kunigui dažnai tenka atsakinėti į žmonių klausimus – susitikimuose ar per radiją.

gauni mąstymo pagrindus. Ir tas žmogus, kuris nori tikėti, tampa suspausta mažuma.

Teko Romoje studijuoti; ten seniai buvo juntamas liberaliųjų jėgų noras modernizuoti katalikų bažnyčią. Bet bažnyčia turi saugiklių. Ji turi doktriną, ir jeigu tu neteisingai jos mokai, net jeigu tai daro popiežius, automatiškai atsiduri už doktrinos ribų ir patenki į ereziją. Tai Romoje buvo ir yra jėgų, siekiančių po truputį infiltruoti įvairias idėjas ir mintis, kad pasikeistų pačių katalikų mąstymas, ir jie pradėtų reikalauti, jog keistųsi ir bažnyčios mokymas. Net yra nemažai teologų, jau dabar rašančių panašią kryptimi. Viena tokia banga praėjo, kai Gustavo Gutiérrez 1971 m. paskelbė studiją „Išsilaisvinimo teologija“ ir deklaravo savo marksistines idėjas. Po to jos nuplaukė ir buvo pasmerktos. Dabar susiduriame su antrąja banga, kuri yra daug švelnesnė, bet plačiai įtraukianti kuo daugiau protų ir siekianti, kad visa visuma pasikeistų. Tada jau baž-

Sunku susikaupti. Žinau iš savo patirties, nes pats neseniai persirgau COVID-19 ir teko dalyvauti šv. Mišiose tokiu būdu. Reikia specialiai nusiteikti, kad galėtum tinkamai susikaupti. Esame pripratę prie televizijos, pripratę prie interneto, prie kompiuterio, bet tam, kad išgyventum šv. Mišių auką virtualiai, reikia susikurti tinkamą aplinką. Reikia sąmoningai sau pasakyti, kad vyksta šventas aktas ir aš trokštu jame dalyvauti. Tam labai reikia sąmoningumo, nes išsidrėbęs sofoje nelabai turbūt pajusi tą ryšį. Gerai, kad vyksta šv. Mišios internetu, šiuo laiku ypatingai gerai, bet visgi žmogus turi paieškoti sau būdų, kaip susikurti iškilmingą, sakralią aplinką – atsiklaupyti ar kitaip atsistoti, žvakutę užsidegti ir tokiu būdu susikaupti maldai.

Kokie dažni sužeidimai lydi žmogų šiame laike? Pagundų daug, stiprybės per mažai, o ir tikėjimo tvirtumo nėra tiek daug, lyginant su mūsų šventųjų evangelinio gyven-

Kun. A. Valkauskas: „Linkiu tikro savos tapatybės išgyvenimo“.

mo liudijimais...

Na, nesitikėjome, kad Nepriklausomybę atgausime ir turėsime tokių problemų. Žiūri į tą tarpukario Lietuvą ir kokia per tuos 22-ejus metus išaugo karta, kuri paskui išdrįso eiti į mišką ir aukoti savo gyvybes, ir supranti, kad auklėjimas buvo teisingas. Dabar mes galėtume labai daug pateikti priekaištų švietimo sistemai, bet, aišku, ir tas sovietinis palikimas savo padarė. Atsimenu, dar Nepriklausomybės pradžioje teko diskutuoti su ministrų padėjėjais, kurie tada sakė: „Viena ideologija baigėsi, todėl mes čia tautiškumo ir tikėjimo nebepropaguosime, taip paleisime...“ Na, tai ir paleido viską. Ir matome, kad jau trisdešimt metų Nepriklausomybės, o mes neturime žmonių, kurie būtų angažuoti vertybėmis. Vienintelė vertybė yra malonumas ir nauda. Viskas. Kitas dalykas – labai daug sužeidimų šeimose. Tokio skyrybų kiekio niekas nesitikėjo. Statistiškai žiūrint, Lietuvoje 60 proc. šeimų yra išsiskyrę, išivaizduojat – 60 proc! Mažiausiai. Nekalbant dar apie tuos, kurie susipykę, susirieję gyvena. Tai reiškia, kad žmonės gyvena nepatyrę tikros meilės, nepatyrę ir tikro saugumo jausmo.

Kai prieš 15 metų vyskupas mane paskyrė į egzorcisto poziciją, aš nieko šviesaus negirdėjau. Ir ne dėl demonų. Atvažiuoja žmonės su visai kitokiomis problemomis – ir nieko šviesaus. Ypač tarp jaunimo jaučiama didžiulė neviltis. Atrodo, visko yra. Lietuva tikrai neblogoi šiandien gyvena, ypač jaunimas. Ir pinigų užtenka, prabangūs automobiliai, kelionės, o kalbos apie savizudybę – nuolatinis dalykas. Bendraujame su psichiatrais, jie teigia, kad apie 50 proc. Lietuvos jaunimo galvoja apie savizudybę. Praktiškai kas antras. Tenka susidurti su liūdna statistika: 8-erių, 9-erių metų vaikai bando žudyti. Tokioje realybėje gyvename. Kodėl taip yra? Todėl, kad šeimose nėra santarvės, nėra vertybių, žmogus visiškai pasimetęs. Dabar reikia drąsiai sakyti – mes gyvename baisiame pasimetimo laikotarpyje ir net tikintieji, net patys kunigai yra pasimetę.

Optimizmo nėra, tik depresyvi nuotaika. Vilties ypatingai reikia. O ne vilties dvasių lydi alkoholis, narkotikai, nuodėmių plitimas, savęs netausojimas, žalojimas. Štai visai neseniai susidūriau su tokiu atveju. Viena mergina atsisiuntė šėtono bibliją. Kam to reikia 20-metei merginai? Protestas prieš subyrėjusią šeimą, protestas prieš mamos auklėjimą, prieš visuomenę – tiesiog žmogus neranda savęs ir tada pradeda ieškoti kito kelio. Arba, tarkime, žolės rūkymas. Kaip dabar

visi išivaizduoja ir teigia – čia „nekalta“ dalykas. Bet kad jūs žinotumėte, kiek praėjo štai per šią koplytėlę jaunuolių, ypač iš Anglijos grįžusių jaunuolių, su visiškai sužalota psichika. Motinos atveža, manydamos, kad sūnui apsėdimas. Na, koks ten apsėdimas? Ten jau ne apsėdimas, o sudegintos smegenys. 20–22 metų gražūs, fiziškai tvirtai nauagė vyrai, kurie, parūkę kelerius metus žolės, visiškai yra panirę į haliucinacijas.

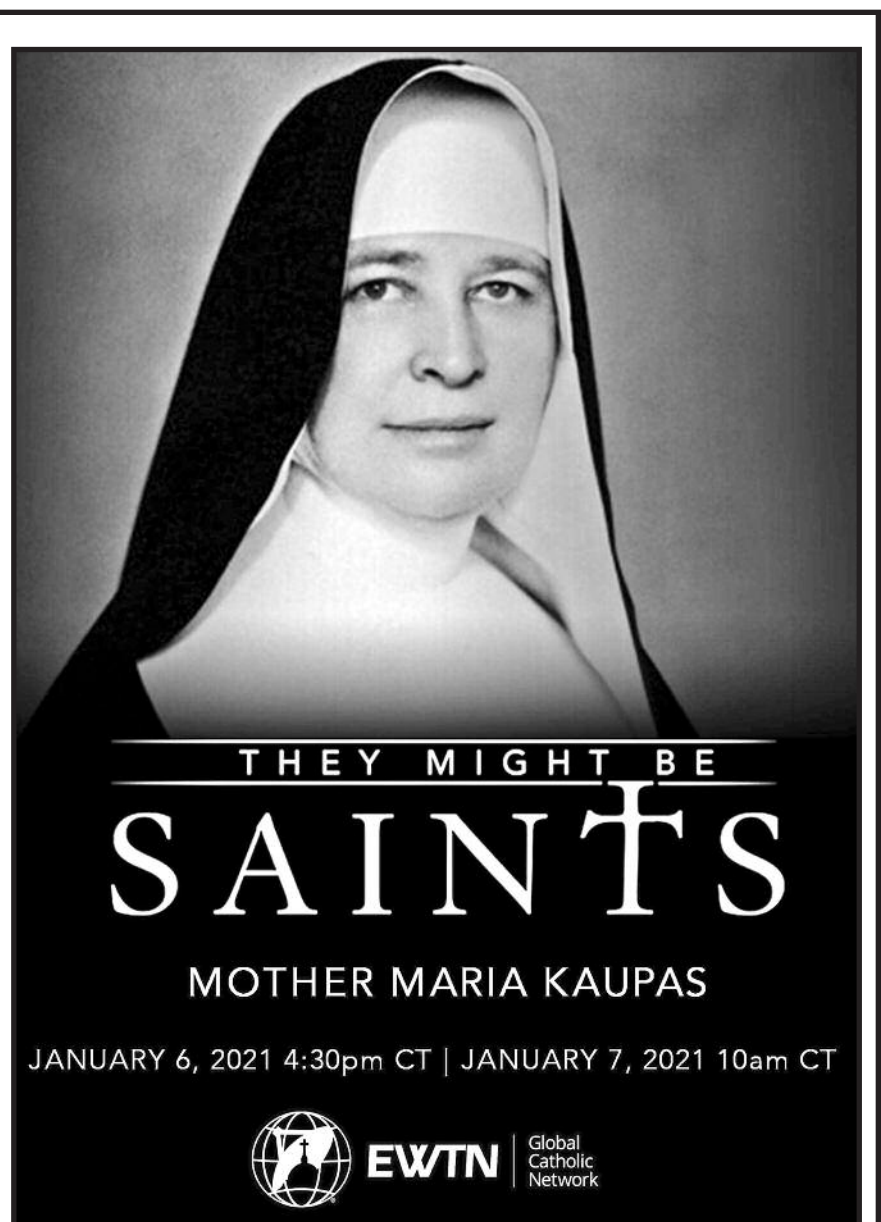
Ižengėme į naujus liturginius metus, kuriuos popiežius Pranciškus paskelbė Šv. Juozapo metais. Ko galėtų mus pamokyti šis šventasis, kuriam teko ypatingai svarbus vaidmuo Šventosios šeimos gyvenime?

Labai logiškas popiežiaus paskelbimas, vertinant mus ištikusią šeimos krizę. Drąsiai galime sakyti – čia atsakas pasauliui, kuriame šeimos modelį, šeimą kaip vertybę atakuoja LGBT, Stambulo konvencija. Paskelbtieji Šv. Juozapo metai – tai ištikimybė Dievo planui. Bažnyčia matė šį šventąjį kaip visiško paklusnumo Dievui pavyzdį. Jis – teisus vyras. Dievas jam pasakė, jis eina ir vykdo. Įdomiausia tai, kad Evangelijoje nerandame nė vieno Juozapo žodžio, bet tobulai atlikta pareiga šventajai šeimai duoda rezultatų.

Laiške romiečiams sakoma: „Ir neprisitaikykite prie šio pasaulio, bet pasikeiskite, atnaujindami savo protą, kad galėtumėte ištirti, kas yra gera, priimtina ir tobula Dievo valia“. Be šios biblinės išminties, ko dar palinkėtumėte šiais naujais liturginiais metais „Draugo“ skaitytojams, Amerikos lietuviams, toli nuo Tėvynės stebintiems Jūsų aukojamas šv. Mišias „Facebook“ paskyroje?

Na, ko mums labiausiai reikia iš tikrųjų? Žvelgiant į Šventą Raštą – Dievo artumas ir meilės. Meilės tikrai niekada nebūna per daug – nei meilės Dievui, nei artimui, nei sau patiems. Dievas tikrai mus myli, tad mums reikia to tikro savos tapatybės išgyvenimo. Tikro, nemeluoto, nenuolaidžiant sau. Priimant save kaip nusidėjėlius, bet žinant, kad tikrai Dievas mus myli ir kelias su Juo yra tikras ir – amžinybės prasme – absoliučiai saugus. Linkiu vis augančio tikėjimo. Čia galėtume prisiminti šv. Paulių, jo pirmą laišką korintiečiams, kuriame svarbiausia yra tikėjimas, viltis ir meilė. Bet tame trejete visgi svarbiausia yra meilė. Linkiu toliau augti Dievo ir artimo meilėje ir savo pašaukimu nesuabejoti. Šiandien tai ypatingai svarbu – nesuabejoti savo katalikišku, krikščionišku pašaukimu.

Kalbėjosi Rasa Kazlaitė

JAV katalikų TV – filmas apie Mariją Kaupaitę

Marija Kazimiera Kaupaitė gimė Ramygaloje 1880 ir mirė JAV 1940 metais.

Kazimieriečių vienuolijos įkūrėja nuveikė daug – ji taip sėkmingai steigė mokyklas ir ligonines Illinojaus ir Pensilvanijos valstijose, kad Lietuvos valdžia jos paprašė ir giminėje steigti mokyklas. Už nuopelnus Marija Kaupaitė buvo apdovanota Gedimino ordinu.

Jos darbai buvo sėkmingi, nes vienuolė leidosi vadovaujama Šventosios Dvasios. Marija Kaupaitė atsivėrė Šventosios Dvasios veikimui ir leido jai save vesti gyvenimo keliais”, – sako dokumentinio filmo kūrėjas ir režisierius Michael O’Neill. Pasak jo, Kaupaitė savo mintis apie mokyklų steigimą ar vyskupo prašymą statyti ligoninę priėmė kaip Dievo valios išraišką.

Migrantė iš Lietuvos Marija įsteigė seserų vienuoliją, norėdama pagelbėti vargstančioms lietuvių migrantų darbininkų šeimoms savo vaikus ugdyti tikinčiais krikščionimis ir sąmoningais lietuviais. Todėl ir pati kartu su seserimis kazimierietėmis atsidėjo vaikų ir jaunimo ugdymui, steigė mokyklas, o vėliau, XX amžiaus antrajame dešimtmetyje gripo pandemijai apėmus ir JAV, suvokdama, jog „trūks ta gydytojų ir kitų, kurie slaugytų”, pradėjo steigti ligonines.

Kazimieriečių vienuolyno steigėjos M. K. Kaupaitės šventumo byla pradėjo Čikagos arkivyskupija. 2010 m. Šventųjų skelbimo kongregacija Romoje pripažino M. K. Kaupaitę garbingą. Filme apie garbingosios Dievo tarnaitės „šventumo paslaptį” taip pat pasakojama apie jos beatifikacijos ir kanonizacijos bylą bei jos eigoje vieną atmetą ir kitą tebesvarstomą stebuklingą atsitikimą, priskiriamą Marijos Kaupaitės užtarimui. Režisierius kalbina motinos Marijos bylos vicepostulatorę, kitas vienuoles kazimierietes, Kaupaitės įsteigtų mokyklų ir ligoninių, „Mother Maria Kaupas Center” darbuotojus, Dievo tarnaitės artimuosius.

Parengta pagal
SAK/EWTN/Vatican News

**SKAITYKITE
„DRAUGĄ“ GREIČIAU!
www.draugas.org**

PASAULIS

Parengė Vitalius Zaikauskas

JAV

Galvojama, kaip paskiepyti daugiau žmonių

Washingtonas (ELTA) – Jungtinėse Valstijose svarstoma galimybė naudoti tik pusę „Moderna“ kompanijos preparato dozės, kad paspartėtų vakcinacijos procesas ir būtų paskiepyta daugiau gyventojų.

Apie tai pranešė imunologas Moncef Slaoui, vadovaujantis mokslininkams, kurie dalyvauja valstybinėje vakcinos kūrimo ir platinimo programoje.

„Alternatyva tokia: jeigu 18–55 metų amžiaus žmonėms būtų suleidžiama pusė „Moderna“ vakcinos dozės, bet du kartus paeiliui, tai leistų mūsų turimomis dozėmis paskiepyti dvigubai daugiau žmonių“, – sakė jis.

2020 m. gruodžio 11 d. JAV Maisto ir vaistų administracija (FDA) patvirtino „Pfizer-BioNTech“ vakciną nuo Covid-19.

2020 m. gruodžio 18 d. FDA leido platinti „Moderna“ kompanijos vakciną.

Inauguracijos proga – virtualus paradas

Washingtonas (BNS) – Išrinktojo JAV prezidento Joe Bideno inauguracijos metu visoje Amerikoje rengiamas virtualus paradas, kuris vyks laikantis koronaviruso pandemijos metu galiojančių suvaržymų susibūrimams, pranešė organizatoriai.

Sausio 20-ąją po prezidento prisiekimo ceremonijos vakarinėje Kapitolijaus pusėje J. Biden su pirmąja ponia Jill Biden ir išrinktąja viceprezidente Kamala Harris bei jos sutuoktiniu laikydami socialinio atstumo reikalavimų stebės iškilmingą rikiuotę kitoje Kapitolijaus pusėje.

Parado maršrutas drieksis nuo Washingtono 15-osios gatvės iki Baltųjų rūmų. Parade dalyvausiantį J. Biden laikantis tradicijos lydės visų JAV kariuomenės rūšių atstovai.

Organizatoriai taip pat pranešė, kad visoje šalyje surengs virtualų parada, skirtą „pagerbti Amerikos didvyrius, atkreipti dėmesį į amerikiečius iš visų visuomenės sluoksnių skirtingose valstijose bei regionuose ir apmąstyti įvairovę, paveldą bei šios šalies atsparumą, mums pradedant naują Amerikos erą“.

Šis paradas bus transliuojamas per televiziją. Jo metu vyks įvairūs, dinamiški pasirodymai šalies bendruomenėse.

EUROPA

Skandalas Lenkijoje: išmokytojos paskiepytos be eilės

Varšuva (LRT.lt) – Lenkijoje pasipiktinimą sukėlė žinia, jog mažiausiai keliolika elito asmenybių – menininkų, verslininkų, politikų – nuo COVID-19 pasiskiepijo be eilės.

Lenkijoje, panašiai kaip ir Lietuvoje, oficialiai numatyta pirmiausia vakcinuoti COVID-19 pacientus gydančius medikus, ligoninių pagalbinių personalą, senelių slaugos namų gyventojus ir specialistus, sanitarinės inspekcijos darbuotojus.

Bene daugiausiai dėmesio ir kritikos susilaukė garsi lenkų aktorė Krystyna Janda bei jos vyras, taip pat aktorius, Andrzej Seweryn, o taip pat poros dukra, 45-erių Maria Seweryn. Išsiskirtine privilegija pasinaudojo ir buvęs Lenkijos premjeras Leszek Miller.

„Ganėtinai svarbios asmenybės Lenkijos politiniame ir kultūros gyvenime, kurioms pavyko be eilės gauti tuos skiepus dar praėjusiais metais. Kol kas situacija aiškinamasi, daugelis reiškia pasipiktinimą, pačios žvaigždės teisinasi, kai kurie gailisi“, – laidai „Lietuvos diena“ sakė LRT bendradarbis Vroclave Laurynas Vaičiūnas.

Kaip aiškina pasiskiepijusios garsenybės, jos sutiko tai padaryti norėdamos padidinti pasitikėjimą vakcina ir paraginti skiepytis abejojančius. Tiesa, priešingai negu kai kuriose šalyse, Lenkijoje tai nebuvo daroma viešai.

Visi šie nepasitenkinimą sukėlę skiepijimai susiję su Varšuvos universitetine ligonine.

„Kalbama apie 450 vakcinų, dalis, žinoma, pagal Sveikatos apsaugos ministerijos reikalavimus ir instrukcijas buvo panaudota pacientams ir gydytojų šeimoms, bet apie 150 galėjo būti panaudota neskaidriai. Kol kas paaiškėjo apie 18–20 būtent garsių asmenų“, – LRT radijui sakė L. Vaičiūnas.

„Galėjo būti, kad Ligoninių kasa neoficialiai skatino nepanaudotas dozes skirti viešojo gyvenimo atstovams, tuo atkreipiant dėmesį į poreikį skiepytis, bet visa tai kol kas migloje, nėra aiškių interpretacijų ir vyksta rimti tyrimai“, – komentavo L. Vaičiūnas.

Lenkijoje nuo pandemijos pradžios infekcija užsikrėtė daugiau nei 1,3 mln. asmenų. Iš viso nuo COVID-19 šalyje mirė daugiau nei 29 tūkst. žmonių. Dabar ligoninėse gydoma per 17 tūkst. užsikrėtusių žmonių.

Paviešintas spaudimą liudijantis įrašas

Washingtonas (ELTA) – JAV prezidentas Donald Trump neįtikėtino telefoninio pokalbio metu spaudė respublikoną Georgia valstijos vyriausiąjį rinkimų pareigūną „rasti“ pakankamai rinkėjų balsų, kad jis galėtų išplėsti pergalę iš Joe Bideno rankų šioje pietinėje valstijoje.

Pokalbyje su Georgia valstijos sekretoriumi Brad Raffensperger, kurio įrašą pirmiausia pavyko gauti „The Washington Post“, D. Trump perspėja, kad B. Raffensperger ir jo generalinė taryba gali susidurti su „didele rizika“, jei nevykdys šio reikalavimo.

„Georgia žmonės pyksta, šios šalies žmonės pyksta. ...Jūs prašovėte šimtais tūkstančių balsų“, – įrašė, kuri paskelbė ir kitos žiniasklaidos priemonės, sako D. Trump.

B. Raffensperger į tai atsakė: „Na, pone prezidente, ...jūsų turimi duomenys yra klaidingi.“ Įrašas paskelbtas prieš pat antrąjį Georgia senatorių rinkimų turą ir oficialų prezidento rinkimų rezultatų patvirtinimą.

J. Biden tradiciškai konservatyvioje Georgia valstijoje nugalėjo mažiau nei 12 tūkst. balsų persvara, kuri nesikeitė po perskaiciavimų ir auditų. Be to, net ir galima D. Trump pergalė šioje valstijoje nepakeistų visų rinkimų baigties.

„The New York Times“ skelbė, kad B. Raffensperger patarėjai įrašė pokalbį, tačiau valstijos sekretorius esą nurodė jiems neviešinti įrašo, nebent prezidentas užsipultų valstijos pareigūnus ar pameluotų apie tai, kas buvo kalbėta.

Paskelbus garso įrašą, Baltieji rūmai situacijos nekommentavo. Tuo tarpu demokratai skubiai pasmerkė pokalbį. Kai kurie politikos komentatoriai įrašytą pokalbį palygino su Watergate skandalo įrašais, kurie privertė buvusį JAV prezidentą Richard Nixon atsistatydinti.

Į Lietuvą atvyko naujas JAV sausumos pajėgų rotacinis pulkas su savo karine technika.
15 min. nuotr.

Iš slidinėjimo kurorto Šveicarijoje paspruko daugiau nei 400 britų.

Vž nuotr.

Bėgliai: 400 britų paspruko iš karantino vietos

Londonas (BNS) – Kalnų slidinėjimo kurorte Verbier Šveicarijoje iš viešbučio, kuriame buvo karantinuoti, savavališkai išvyko šimtai britų. Turistai 10 dienų privalėjo izoliuotis savo numeriuose, tačiau viešbučio darbuotojai pareigūnams pranešė, kad britai išvyko iš komplekso ir neatsako į skambučius.

Iš 420 karantinuotų britų viešbutyje sekmadienį liko mažiau nei 10.

Šveicarijos pareigūnai nutraukė skrydžius iš Jungtinės Karalystės ir į ją, pasirodžius pranešimams, kad Jungtinėje Karalystėje plinta naujos atmainos koronavirusas. Šveicarija taip pat nustatė reikalavimą šalyje esantiems britams 10 dienų karantinuotis.

Manoma, kad kai kurie „dingę“ britų turistai išvyko į Prancūziją. Kalnų keltuvai Prancūzijoje neveikia taikant kovos su pandemija priemones, bet trasos atidarytos ir slidininkams leidžiama slidinėti, kopti į kalnus ir leistis nuo jų slidėmis.

Nuo 2020 m. gruodžio 20-osios daugelis Europos šalių neįsileidžia keliautojų iš JK, Londone ir Pietų Anglijoje sugriežtinus suvaržymus dėl naujos atmainos koronaviruso. Ekspertų vertinimu, naujos atmainos viruso užkrečiamumas yra 70 proc. didesnis.

Parengė Dainius Ruževičius

SPORTAS

Įspūdinga NBA sezono pradžia

Praėjusių metų pabaigoje Domantas Sabonis įspūdingai pradėjo naują NBA sezoną, o jo įspūdingi pasirodymai pirmose trejose sezono rungtynėse neliko nepastebėti – puolėjas išrinktas NBA savaitės žaidėju.

Indianos „Pacers“ klubas 2020 m. gruodžio 23 d. NBA sezoną pradėjo galinga nata: žaisdamas namie 121:107 įveikė New Yorko „Knicks“. Į kovą šioje akistatoje komandą vedęs D. Sabonis tapo ne tik rezultatyviausiu susitikimo žaidėju, tačiau ir pagerino asmeninę statistiką – pirmą kartą karjeroje įmetė daugiau nei 30 taškų.

Po didžiosios pertraukos D. Sabonis jau buvo įmetęs 22 taškus. Lietuvis iš viso per 37 minutes pelnė 32 taškus (9/14 dvitaškių, 2/4 tritaškių, 8/12 baudų metimų), atkovojo 13 kamuolių, atliko 5 rezultatyvius perdavimus, perėmė kamuolį, 4 sykius suklydo ir 5 sykius prasižengė.

Iki šiol rezultatyviausias D. Sabonio pasirodymas siekė 30 taškų, „uždirbtų“ dar 2018 m. dvikovoje su Clevelando „Cavaliers“.

Jau antrą sezoną New Yorko klubui atstovaujantis Kanados lietuvis Ignas Brazdeikis šiose rungtynėse liko, deja, ant atsarginių suolo.

Nesulaikomai rungtyniaujantis D. Sabonis antroje sezono dvikovoje su Artūro Karnišovo vadovaujama „Bulls“ užfiksavo penktąjį savo NBA karjeros trigubą dublį. Čikagoje jis padėjo savo komandai nugalėti Čikagos „Bulls“ krepšininkus rezultatu 125:106. „Pacers“ prieš varžovus iš Čikagos triumfavo jau dešimtą kartą iš eilės.

Lietuvos krepšininkas įspūdingai pradėjo naują sezoną.

Geriausias 2020 metų Lietuvos krepšininkas per 34 minutes įmetė 22 taškus (8/9 dvit., 0/1 trit., 6/11 baudų metimai), atkovojo 10 kamuolių ir atliko 11 rezultatyvių perdavimų. Pagal šį rodiklį aukštaūgis pakartojo savo NBA karjeros rekordą.

NBA savaitės žaidėjas

Nesulaikomai D. Sabonis rungtyniavo ir gruodžio 27 d., kai į Bostono „Celtics“ krepšį pataikė pergalingu tapusį metimą, o rungtynes statistikos protokole baigė su 19 taškų (6/14 dvit., 2/4 trit., 1/3 baudų metimai), 10 atkovotų kamuolių ir 5 rezultatyviais perdavimais.

Indianos „Pacers“ (3/0) komanda namuose 108:107 palaužė Bostono „Celtics“ krepšininkus. Likus žaisti 8,4 sekundės iki ketvirtojo kėlinio pabaigos lietuvis ėmėsi iniciatyvos bei pelnė dvitaškį su varžovo pražanga. Nors D. Saboniui nepavyko pataikyti baudos metimo, tačiau „Pacers“ apsigynė nuo paskutinės varžovų atakos ir išplėšė pergalę.

Praeityje du lietuviai yra tapę savaitės žaidėjais: Arvydas Sabonis 1996-aisiais ir Žydrūnas Ilgauskas – 2004-aisiais.

Kol kas D. Sabonio statistika NBA lygoje atrodo įspūdingai: vidutiniškai 27 pelnyti taškai, 11 atkovotų kamuolių ir 7 rezultatyvūs perdavimai per rungtynes.

Įvardijo sėkmės priežastį

Po įspūdingai sužaistų pirmųjų naujojo NBA sezono dvikovų D. Sabonis leido suprasti, jog jis labai pasiilgo NBA kovų. Lietuvis turėjo užbaigti nutrauktą NBA čempionatą Orlando „burbule“, tačiau ten atvykus jam sustiprėjo pėdos skausmai, ir D. Sabonis buvo priverstas gultis ant operacinio stalo. Klubas nesėkmingai pasirodė Orlande, tad iš viso D. Sabonis be varžybų buvo apie 9 mėnesius.

„Visą laiką galvojau apie laukiančią pirmąją dvikovą. Norėjau padėti komandai ir treneriui pasiekti pergalę“, – sakė D. Sabonis.

„Mano komandos draugai labai padėjo. Rungtynių metu jie visuomet primindavo man, kur turėčiau būti, ir padėjo išlaikyti aukštą energijos lygį. Tokioje rungtynėse, kuomet žaidžiame be žiūrovų, tai yra labai svarbu“, – po pergalės prieš A. Karnišovo vadovaujamą „Bulls“ komandą kalbėjo D. Sabonis.

Jis taip pat paaiškino, kad jo gero žaidimo naujajame NBA sezone priežastis – naujasis „Pacers“ treneris Nate Bjorkgren. „Jis yra puikus. Pasako reikiamu metu teisingus dalykus. Jo sukurti deriniai įtraukia visą komandą ir yra labai geri. Visi esame dėl to laimingi. Mūsų treneris – genijus. Jis kiekvienai įmanomai situacijai turi vis kitokią derinį, – po rungtynių su „Celtics“ sakė lietuvis. – Jis pasitiki

kiekvieną iš mūsų, ir tai palengvina visų mūsų gyvenimus. Visi juo pasitikime ir bandome kuo geriau išpildyti jo sumanymus. Treneris pasitiekė manimi, kai turėjau kamuolį savo rankose paskutinėje atakoje. Tai – nuostabus jausmas“.

N. Bjorkgren po pirmųjų trijų savo pergalių NBA čempionate taip pat nepagailėjo liaupsų geriausia „Pacers“ žaidėjui D. Saboniui: „Domas visada skiria laiko savo metimo gerinimui, kamuolio varymo technikai. Noriu, kad jis atkovotų kamuolį ir iš karto varytųsi jį į kitą aikštelės pusę. Jis geba puikiai perduoti kamuolį. Jis tobulina savo metimą ir darosi sunkiai uždengiamas žaidėjas. Be to, Domas mąsto strategiškai ir viską daro greitai. Jis stato puikias užtvanas, todėl komandos vyrukai dievina, kai ateina Domo užtvana, nes jie žino, kad bus sukurta proga mesti laisvam. Jis atlieka puikų darbą“.

Geriausias Lietuvoje – trečius metus iš eilės

Geriausiojo 2020 metų Lietuvos krepšininko rinkimuose garbingas titulas trečius metus iš eilės skirtas 24 metų 211 cm ūgio nacionalinės rinktinės ir NBA Indianos „Pacers“ klubo žaidėjui D. Saboniui.

„Jau treji metai iš eilės – tai kažkas neįtikėtina! Negalėjau net svajoti, kad taip bus. Ačiū visiems už šitą įvertinimą ir linkiu, kad būtų labai geras sezonas šiais metais“, – savo linkėjimus gausiai Lietuvos krepšinio gerbėjų armijai iš JAV atsiuntė D. Sabonis.

2020-ųjų geriausiojo Lietuvos krepšininko rinkimuose D. Sabonis aplenkė Marių Grigonį (Kauno „Žalgiris“) ir Joną Valančiūną (Memphio „Grizzlies“). Rinkimai buvo rengiami jau 13-ąjį kartą. Sulaukta beveik 52 000 krepšinio gerbėjų balsų.

Aukščiausia karjeros vieta

JAV sporto milžinas ESPN sudarė geriausių NBA krepšininkų šimtuką. Šiame reitinge stipriausioje pasaulio krepšinio lygoje rungtyniaujančiams lietuviams sekėsi skirtingai.

D. Sabonis laureatų sąrašė užėmė 50-ąją vietą. Ši pozicija yra aukščiausia lietuvių karjeroje. Prieš metus 24-erių krepšininkas liko 63-ioje pozicijoje, tuo tarpu 2018 metais užėmė 92-ąją poziciją.

Tuo tarpu Memphio „Grizzlies“ atstovaujantis J. Valančiūnas ketvirtą kartą iš eilės liko už šimto ko borto.

Pirmąją vietą geriausiųjų NBA žaidėjų sąrašė iškovojo Los Angeles „Lakers“ klubo žvaigždė LeBron James, antrasis liko jo bendrąklubis Anthony Davis, trečioji vieta atiteko Milwaukee „Bucks“ lyderiui iš Graikijos Gianni Antetokounmpo, ketvirtąją poziciją tenkintis turėjo slovenas Luka Dončić, o geriausiųjų penketuką užbaigė Los Angeles „Clippers“ žaidėjas Kawhi Leonard.

Apie Lietuvą, laisvalaikį ir mėgstamiausią NBA žaidėją

D. Sabonis „Instagram“ socialiniame tinkle sulaukė daugybės gerbėjų klausimų, į kuriuos atsakė trumpai ir aiškiai. Sirgaliai domėjosi jo mėgstamiausiais krepšinio bateliais, vaikystės hobiu, mėgstamiausia LKL komanda bei laisvalaikio kartinimo metu.

Pateikiame internetų klausimus ir Indianos „Pacers“ aukštaūgio atsakymus.

- Tavo mėgstamiausia muzika?
- Ed Sheeran, Justin Bieber ir ispaniška muzika.
- Nurodyk visų laikų mėgstamiausią žaidėją?
- Tėtis!
- Geriausia „Visų žvaigždžių“ savaitgalio dalis?
- Praleistas laikas su šeima ir mylimais žmonėmis.
- Labiausiai patinkantys miestai Lietuvoje?
- Kaunas ir Palanga!
- Ar kalbi ispaniškai?
- Si (Taip)!
- Kiek tau buvo metų, kai pradėjai žaisti krepšinį?
- Buvau 5 ar 6-erių.
- Vaikystės hobių?
- Tenisas!
- Mėgstamiausia arena, kurioje teko žaisti?
- „Madison Square Garden“ (New York).
- Vilnius ar Kaunas?
- Kaunas!
- Mėgstamiausi bateliai ant parketo ir avalynė po krepšinio?
- Kobe Bryant bateliai ir šliurės.
- Tavo mėgstamiausias komandos draugas?
- Patinka visi komandos draugai.
- Mėgstamiausia komanda LKL?
- „Žalgiris“.
- Mėgstamiausias valgis?
- Makaronai.

Pasivaikščiokite po Kauną su Trimis Karaliais

Kauno tautinės kultūros centras kviečia susitikti virtualioje erdvėje ir pažaisti. Gal susidomėsite? Juk „nukeliauti“ į Kauną dabar taip paprasta. Tereikia išmaniajame savo įrenginyje atsisiųsti nurodytą programėlę, nuskenuoti kodą – ir jūs jau galite keliauti po miestą su Trimis Karaliais.

Kauno tautinės kultūros centras primena, kad 2021 metų sausio 6 dieną baigiasi tarpušventis. Į Kauną atkeliauja Trys karaliai, laimindami miestą, linkėdami sveikatos, santarvės ir meilės, tačiau šiemet visi turime padėti jiems atrasti kelią prie prkartėlės kitaip, nei kasmet, nes tradicinė Trijų Karalių eisena persikelia į virtualią erdvę. Organizatoriai kviečia dalyvauti žaidime „Trys Karaliai atkeliaavo – visas svietas uždainavo“, kuris atskleis Jums daug įdomių ir netikėtų faktų apie šį laikotarpį, tradicijas, atsakys į išskylančius klausimus.

Įveikę kiekvieną užduotį kartu su Kasparu, Merkeliu ir Baltazaru keliasite nuo Soboro puošniomis miesto gatvėmis šventiškai nusiteikę, jausdami bendrystę, dalindamiesi dvasinėmis dovanomis.

Žaidimą galėsite žaisti 2021 m. sausio 6–20 d. Jums tereikia išmania-

Virtualus žaidimas „Trys Karaliai atkeliaavo-visas svietas uždainavo“

TRYS KARALIAI ATKELIAVO – VISAS SVIETAS UŽDAINAVO

2021 m.
sausio
6-20 d.

Atsisiųskite „Actionbound“ programėlę iš „App Store“ ar „Google Play“ parduotuvės. Nuskenuokite QR kodą ir dalyvaukite nemokamame virtualiame žaidime!

Rengėjai: Kauno miesto savivaldybė

Kauno tautinės kultūros centras

www.ktkc.lt

jame įrenginyje arba planšetėje atsisiųsti ir instaliuoti nemokamą mobiliąją programėlę „Actionbound“ iš „App Store“ arba „Google Play“ parduotuvių. Žaidimui skirtą QR kodą galėsite rasti: Kauno tautinės kultūros centro inter-

netinėje svetainėje www.ktkc.lt, Facebook paskyroje „Kauno tautinės kultūros centras“, tinklalapyje „Kas vyksta Kaune“.

Parengta pagal Kauno tautinės kultūros centro inf.

MANO VIRTUVĖ

Šventinis saldumynas –

„Bulvytės“ su likeriu

Reikės:

300 g (10, 5 unc.) biskviti-
nių kietų arba imbieri-
nių sausainių
1 puodelio pieno
1/3 puodelio cukraus
800 g (28 unc.) sviesto
3 šaukštų kakavos milte-
lių
1 puodelio smulkintų rie-
šutų
1 puodelio smulkintų džio-
vintų vaisių ar uogų
2 šaukštų likerio

kerį, smulkintus riešutus ir džiovintus vaisius.

Iš gautos masės suformuoti norimo dydžio „bulvytes“, uždengti maistine plėvele ir dėti į šaldytuvą.

Abiejų rūšių šokoladus sukapti, juos sudėti į atskirus dubenėlius ir ištirpinti karšto vandens vonelėje, įmaišant po pusę šaukšteliu sviesto.

„Bulvytes“ aptepti šokoladu. Baltas dekoruoti juodu šokoladu, o juodas – baltu.

Sveiki sulaukę Naujųjų metų!

Jūsų Indrė

Glažai:

100 g (3,5 unc.) baltojo šokolado
100 g (3,5 unc.) juodojo šokolado
1 šaukšteliu sviesto

Pieną supilti į puodelį, suberti cukrų ir maišant kaitinti, kol ištirps.

Nukelti nuo viryklės, sudėti supjaustytą sviestą ir maišyti, kol sviestas ištirps.

Sausainius sumalti arba sutrinti trintuvu, įmaišyti kakavos miltelius. Supilti karštą pieną ir maišyti, kol masė taps vientisa. Tuomet įmaišyti li-

Mūsų gyvenimo minutės virsta metais

Savo gyvenimą dalijame taip, kaip patys nusprendžiame. Tačiau dar yra dalykai, kurių neišvengsi. Kiek laiko per gyvenimą žmonės sugaišta, darydami įvairius dalykus? Turime miegoti, valgyti, pagaliau eiti į tualetą. Ar privalome laiką leisti valandomis įbedę nosis į telefoną? Čia jau pačių pasirinkimas. Internete daug įvairių paskaičiavimų, rodančių kam ir kokiais kiekiais žmogus naudoja savo gyvenimo laiką. Ar tie skaičiai teisingi? Galima jais tikėti, galima ginčytis arba pabandyti patiems pasiskaičiuoti.

Žmogus, kuris nugyvena 78-erius metus (vidutinė gyvenimo trukmė) vidutiniškai paskirsto savo gyvenimo laiką taip:

Miegodamas praleidžia 25 metus.

Vien tik darbui skiria maždaug 10 metų (tikriausiai čia neturima mintyje darboholikų, dirbančių savaitgaliais).

Televizijos programas žiūri 9 metus (iš jų net dvejus metus skiria jos rodomoms reklamoms).

Valgo 3-ejus metus.

3 mėnesius sėdi įstrigęs transporto spūstyje.

92 dienas praleidžia sėdėdamas ant klozeto.

48 dienas mylisi.

14 dienų bučiuojasi.

300 tūkst. kartų nusijuokia.

180 tūkst. kilometrų nueina pėsčiomis.

Išgeria 5 tonas alkoholio.

Dėl paskutinių teiginių būtų galima pasiginčyti ir pabandyti įrodyti savo tiesas: daugiau juoktis, bučiuotis ir apsikabinti bei mažiau gerti alkoholio.

„Draugo“ prenumeratoriai gali skaityti „Draugą“ internete be jokio papildomo mokesčio.

Pageidaujantys turėtų parašyti apie tai administracijai:

administracija@draugas.org

ir gauti „log in“ bei slaptažodį.

Remkime Draugo fondą

Prisiminkite Draugo fondą savo testamente. Keletas stambesnių palikimų užtikrins „Draugo“ laikraščio gyvavimą daugelį metų!

DRAUGO FONDAS

4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629 •

tel: 773-585-9500 • www.draugofondas.org

Lietuvos Respublikos Generalinis konsulas Čikagoje
Pasaulio lietuvių centras
JAV Lietuvių bendruomenė

kviečia iškilmingai paminėti

**Sausio 13-osios ir
Atkurtos Lietuvos
Nepriklausomybės
gynimo
30-metį**

Atminimo laužų akcija vyks
2021 m. sausio 10 d.,
12 val. p.p.
Pasaulio lietuvių centre, Lemont
14911 127th St, Lemont, IL

Prie laisvės kovų vado
Adolfo Ramanausko - Vanago
paminklo

Programoje:
11:00 a.m. Šv. mišios už Lietuvos
laisvės gynėjus Palaimintojo Jurgio
Matulaitičio misijoje.
12:00 p.m. Po mišių - oficialioji dalis prie A. R. Vanago paminklo.
12:20 p.m. Sausio 13-osios bėgimo „Gyvybės ir mirties keliu“ startas.
Po oficialiosios dalies - pabendravimas, prisiminimai ir dainos prie laužų.
Šauliai vaišins kavę ir šokoladą.
Kunigaikščių užveiga pasiūlys karštų gėrimų ir užkandžių.
Priklausomai nuo COVID-19 sąlygų programa gali keistis.

Renginio organizatoriai:
LR Generalinis konsulas Čikagoje,
Pasaulio lietuvių centras,
JAV Lietuvių bendruomenė kartu
su Lietuvos Šaulių Sąjunga Išeivijoje
ir Lietuvių skautų sąjunga.
Dėl renginio informacijos teirautis:
ieva.dilyte@urm.lt

LITHUANIAN
WORLD CENTER
CHICAGO, ILLINOIS

LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ
JAV LIETUVIŲ BENDRUOMENĖ

LIETUVIŲ ŠAULIŲ SĄJUNGA
IŠEIVIJOJE

A † A KSAVERAS ADICKAS

mirė 2020 m. gruodžio 31 d. St. Pete Beach, Floridoje, savo namuose, apsuptas šeimos, sulaukęs 96-erių metų.

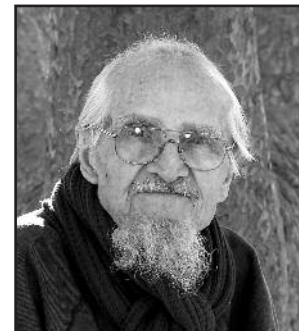
Gimė 1924 m. balandžio 1 d. Lietuvoje. Jis buvo a. a. Ksavero Adicko ir a. a. Konstancijos (Bukauskaitės) Adickienės sūnus.

Nuliūdę liko: vaikai John ir Shawna Adickas, Janina ir Vytautas Spokas, vaikaičiai Abbye, Aleksas, Mason ir Caden.

Ksaveras buvo a. a. mylimos žmonos Irenos vyras, a. a. Jono ir Kazio brolis, a. a. sesers Agotos Pavlovičienės (Adickaitės) brolis.

Iki pensijos Ksaveras dirbo elektronikos inžinieriumi, radijo ir televizijos pramonei jis atidavė 35 savo gyvenimo metus. Antrojo pasaulinio karo metais tarnavo Lietuvos kariuomenėje, vėliau baigė mokslus bakalauro laipsniu. Tris kartus keliavo po pasaulį, ilgiau apsistodamas Anglijoje, Afrikoje ir Australijoje, kol pagaliau apsigyveno Elmhurst, Illinois, kur sukūrė šeimą. Ksaveras laisvai kalbėjo keturiais kalbomis: lietuvių, rusų, vokiečių ir anglų.

Laidotuvių apeigos bus privačios.

Nuliūdę artimieji

2021 m. sausio 9 d. 10 val. r. (Los Angeles laiku) vyks virtuali pilietiško pamoka Laisvės gynėjų atminimui. Nepraleiskite unikalių progų išgirsti atsiminimus apie 1991 m. sausio įvykius iš pirmųjų lūpų!

2021 m. sausio 10 d. nuo 1 iki 4 val. p. p. Santa Monica paplūdimys pražys neužmirštuolėmis. Ateikite saugiai prisiminti ir pagerbti Laisvės gynėjų atminimo bei įsiminti pirmojoje neužmirštuolių pievoje JAV Vakarų pakrantėje!

2021 m. sausio 7–10 d. bei sausio 14–17 dienomis vyks virtualaus Los Angeles Skandinavijos filmų festivalis, kuriame pristatomi patys geriausi Skandinavijos ir Baltijos šalių filmai, nominuoti Oskarų apdovanojimams. Lietuvos generalinis konsulas Los Angeles šiame festivalyje pristato režisieriaus Karolio Kaupinio vaidybinį filmą „Nova Lituania“. Nepraleiskite progos neišeidami iš namų susipažinti su šia išskirtine istorija bei pasimėgauti kruopščiai atrinktais kitų Šiaurės šalių filmais!

VakaruVejai.com

A † A VACLOVUI KLEIZAI

JAV lietuvių bendruomenė neteko iškilios asmenybės, daug darbo ir širdies atidavusios mūsų Tėvynės labui. Lietuvos generalinio konsulo Vaclovo Kleizos šviesus atminimas liks jį pažinojusiųjų širdyse, o jo prasmingi darbai tebūnie mums visiems įkvėpiančiu lietuvių puoselėjimo pavyzdžiu.

Skaudžią netekties valandą nuoširdžiai užjaučiame velionio šeimą ir artimuosius.

JAV LB Krašto valdyba

www.draugas.org/mirties

DRAUGAS

Seniausias lietuviškas laikraštis pasaulyje
Leidžiamas nuo 1909 m.

Sužinokite vienas apie kitą

Susipažinkite su lietuviška veikla – nuo vandenyno iki vandenyno
XXI a. „Draugas“ – laikraštis jums!

NAUJIEMS PRENUMERATORIAMS

metams – 120 dol. pusmečiui – 65 dol.
internetinė (pdf) metams – 90 dol. 3 mėn. – 30 dol.

Siunčiu _____ dol.

Vardas, pavardė _____

Adresas: _____

Miestas _____ valstija _____ zip _____

Čekį siųskite:

DRAUGAS, 4545 W. 63rd. St.,
Chicago, IL 60629

Tel. 773-585-9500 www.draugas.org

Paremkite DRAUGAS FOUNDATION apsipirkdami **amazon smile**

I ŽINGSNIS.
SUSIEKITE SAVO
amazon.com PASKYRĄ
SU
**DRAUGAS
FOUNDATION**
PELNO NESIEKIANČIA
ORGANIZACIJA.

Prisijunkite per
smile.amazon.com
ir paieškoje suveskite
**DRAUGAS
FOUNDATION.**
Šį veiksma pakanka
atlikti tik vieną kartą!

amazon smile
Your shop. Amazon gives.

II ŽINGSNIS.
PAKEISKITE VISAS
ŽYMELES
(bookmarks)
IŠ amazon.com Į
smile.amazon.com

KASKART
apsipirkdami Amazon
internetinėje
parduotuvėje įsitikinkite,
kad jungiantės per
smile.amazon.com.
o ne
www.amazon.com
Jums jungiantis ir
apsiperkant per
www.amazon.com, Jūsų
parama DRAUGO
NEPASIEKS.

Jeigu jau apsipirkote AMAZON
internetinėje parduotuvėje
jungdamiesi per
smile.amazon.com,
ir kaip paramos gavėjų nurodėte
**DRAUGAS
FOUNDATION,**
perkant kitus kartus, Jūsų
parama jau automatiškai
pasieks mus.

SKELBIMAMS

Pasiteirauti tel. 773-585-9500

skelbimai@draugas.org

Pasidalinkite nuomone

facebook

www.facebook.com/draugolaikrastis

Dėmesio!

Naujas skyrelis

Prie mano stalo

Ištikimos „Draugo“ skaitytojos Indrės Tijūnėlienės atsiųsta nuotrauka su trumpu pasakojimu padiktavo mintį – šiais metais pradėti naują mūsų laikraščio skyrelį, kuriame kviestume dalyvauti jus visus. Jį pavadiname „Prie mano stalo“.

Gal niekada nesusimąstėte, koks svarbus žmogaus gyvenime yra stalas. Tai ne tik valgymui skirtas baldas. Neretai prie stalo – malšinant alkį ar mėgaujantis pačių pagamintais skanumynais, švenčiant svarbias šventes, o gal tik geriant arbatą – vyksta svarbūs mūsų gyvenimo įvykiai. Tai kasdieniai ir nekasdieniai pokalbiai, kurių metu džiaugiamės bendravimu, priimame svarbius sprendimus arba atgimsta tolimi prisiminimai. Prie stalo dirbame, skaitome, žaidžiame žaidimus, rašome laiškus, bendraujame su brangiausiais namų svečiais, o kartais prie to paties stalo gal ir ašarą nubraukiame. Kūčių vakarą dedame tuščią lėkštę jau išėjusiems ir mintimis su jais pasikalbame. Prie stalo paliekame dalelę savo sielos šviesos.

Mieli skaitytojai, kviečiame jus rašyti ir šiame skyrelyje dalintis šia šviesa – savo mintimis, nuotaikomis ir akimirkomis, kurios jus apgaubia sėdint prie jūsų stalo. Atsiųskite nuotrauką, kurioje būtų kartu su stalu įamžinta tai, kas jums svarbu – skanus maistas, pražydusi gėlė, skaitoma knyga, gal koks nors jūsų kūrinys, neeilinė šventė, ar daiktas iš praeities, šeimos relikvija... Parašykite bent keliais sakiniais – ką ši nuotrauka pasakoja ar ką reiškia jums joje užfiksuota akimirka. Labai lauksime jūsų laišku.

Redakcija

Sena druskinė „nuvedė“ į jaunystę

Noriu pasidalinti šiandienos pusryčių stalo vaizdu. Tai ne dėl maisto, o dėl šeimos tradicijos: nuo mūsų 1962 metais liepos mėnesį įvykusių vestuvių iki šiandienos kiekvieną dieną ant virtuvės stalo padedame kokį nors daiktą, kuris primena senas draugystes. Šį kartą tai druskinė – ji yra vienintelė, likusi nuo indų servizo, kurį mums padovanojo vestuvių proga. Dabar, kai praėjo tiek metų, man atrodo, jog tai buvo Giedrės Jankonytės (Žumbakienės) ir Ritos Žukauskaitės (Venclovienės) dovana. Tikiu, kad gerai atsimenu, nors dar reikės pasitikslinti, bet kai gimė pirmoji dukra Daina, tai jos abi vėl mums padovanojo labai gražų vaikišką stalinį šviestuvą. Jo stovas medinis, baltai nudažytas, o prie to stovo sėdi du vaikučiai. Tas šviestuvėlis labai tiko padėti ir ant mūsų anūkų komodos. Taip pat mūsų virtuvėje yra ir anūkės Dainos Siliūnaitės padaryta ruda keramikinė vazelė. Nepilu į ją vandens, bet dėl meniško vaizdo uždedu ant jos obuolį, ar, kaip dabar, mandarinų. Tiesa, ir dar norėjau parodyti, kad skaitome „Draugą“ ir „Lituanus“.

Indrė Tijūnėlienė

draugokalendarius.org

Iššūkis:

Ruošk smegenis naujiems metams!

Treniruoti galima ne tik raumenis, bet ir smegenis, ypač karantino sąlygomis! Kviečiame prisijungti prie smagaus 30 dienų iššūkio, kuris padės pagerinti smegenų sveikatą! Kiekvieną rytą nuo sausio 1 dienos Integrated Neuroscience Association (INA) „Facebook“ ir „Instagram“ (@integrativeneuroscience) puslapiuose pasidalinsime linksmomis ir trumpais mokslu pagrįstais pratimais, kurie gerins Jūsų atmintį, koncentraciją, nuotaiką ir bendrą smegenų sveikatą!

Ne tik spręsimės kryžiažodžius ir eisime pasivaikčioti gryname ore, bet ir valysimės dantis „bloga ranka“, mokysimės žongliuoti ir prausimės duše užsimerkę! Taip pat pasakosime, kodėl šios ir kitos keistos veiklos gerina smegenų sveikatą.

Junkis prie iššūkio „Facebook“ arba „Instagram“ puslapiuose INA ir „Facebook“ renginyje!

O visus pasaulio lietuvius besidominčius ar dirbančius neuromokslų, medicinos, neuropsichologijos bei psichologijos srityse kviečiame jungtis prie neuromokslų profesionalų ir mėgėjų lietuvių tinklo – www.integrativeneuroscience.org.

**Integruotųjų neuromokslų asociacija
Švedijos lietuvių jaunimo bendruomenė**

www.facebook.com/draugolaikrastis

Advokatas
VYTENIS LIETUVNINKAS
4536 W. 63 St., Chicago, IL 60629
(Skersai gatvę nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100 • info@midwaylegal.com
Paslaugos: Nekilnojamas turtas • Investiciniai fondai • Testamentai ir palikimai • Verslo reikalai • Bendri teisės reikalai

www.draugas.org

Namams pirkti paskolos
duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nuošimčiais.
Kreipkitės į
Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747

COVID-19: Sausio 6 d., 11 val. 30 min.

	Užsikrėtusių	Išgyjusių	Mirusių
Pasaulyje	87,212,711	62,842,356	1,883,225
JAV	21,636,315	12,878,142	366,662
Lietuvoje	152,215	83,837	2,036